

Επίσημη Εφημερίδα C 133

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
5 Μαΐου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 133/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 126 της 28.4.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 133/02

Υπόθεση C-380/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2012 — Melli Bank plc κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων θυγατρικής μιας τράπεζας — Αρχή της αναλογικότητας — Κατοχή ή έλεγχος της οντότητας)

2

2012/C 133/03

Υπόθεση C-506/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Τελωνιακή ένωση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και (ΕΟΚ) 2454/93 — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Φορτία καπνού και αιθυλικής αλκοόλης μεταφερόμενα προς τρίτες χώρες — Απάτη διαπραχθείσα από υπάλληλο της υπόχρεης εταιρίας]

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 133/04	Υπόθεση C-135/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Corte di Appello di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SCF Consorzio Fonografici κατά Marco Del Corso (Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα στην κοινωνία της πληροφορίας — Απευθείας εφαρμογή στην έννομη τάξη της Ένωσης της σύμβασης της Ρώμης, της συμφωνίας TRIPS και της συνθήκης WPPT — Οδηγία 92/100/ΕΚ — Άρθρο 8, παράγραφος 2 — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Παρουσίαση στο κοινό φωνογραφημάτων που μεταδίδονται μέσω του ραδιοφώνου σε οδοντιατρείο)	3
2012/C 133/05	Υπόθεση C-162/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Phonographic Performance (Ireland) Ltd κατά Ιρλανδίας, Attorney General (Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2006/115/ΕΚ — Άρθρα 8 και 10 — Έννοια του «χρήστη» και της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Μετάδοση φωνογραφημάτων μέσω συσκευών τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου εγκατεστημένων σε δωμάτια ξενοδοχείων)	3
2012/C 133/06	Υπόθεση C-190/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) κατά Boys Toys SA, Administración del Estado (Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση — Δικαίωμα προτεραιότητας — Τρόποι καταθέσεως — Ηλεκτρονική κατάθεση — Μέσο που επιτρέπει τον επακριβή προσδιορισμό της ημερομηνίας, της ώρας και του λεπτού της αιτήσεως υποβολής)	4
2012/C 133/07	Υπόθεση C-292/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Regensburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — G κατά Cornelius de Visser (Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση διά δημοσίευσως των δικογράφων — Δεν υφίσταται γνωστός τόπος κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Δικαιοδοσία «σε περίπτωση ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας» — Προσβολή των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένη να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών στο Διαδίκτυο — Τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιόγONO γεγονός)	5
2012/C 133/08	Υπόθεση C-338/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt [Ντάμπινγκ — Επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Χώρα εξαγωγής που δεν έχει οικονομία αγοράς — Υποχρέωση της Επιτροπής να επιδεικνύει επιμέλεια κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς]	5
2012/C 133/09	Υπόθεση C-340/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1 — Μη συμπερίληψη εντός της ταχθείσας προθεσμίας του τόπου κοινοτικής σημασίας της λίμνης Παραλιμνίου — Καθεστώς προστασίας του είδους <i>Natrix natrix cyprica</i> (νερόφιδο της Κύπρου)]	6
2012/C 133/10	Υπόθεση C-376/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2012 — Pye Phyo Tay Za κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα στρεφόμενα κατά της Δημοκρατίας της Ένωσης της Μιανμάρ — Δέσμευση κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών — Νομική βάση)	6
2012/C 133/11	Υπόθεση C-453/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Okresný súd Prešov (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jana Pereničová, Vladislav Perenič κατά S.O.S. financ, spol. s r.o. (Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης — Εσφαλμένη αναγραφή του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου — Επίπτωση των αδέμιτων εμπορικών πρακτικών και των καταχρηστικών ρητρών στο κύρος της σύμβασης ως συνόλου)	7

2012/C 133/12	Υπόθεση C-567/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του la Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL κατά Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale (Οδηγία 2001/42/EK — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Έννοια των σχεδίων και προγραμμάτων «που απαιτούνται βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων» — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας αυτής σε διαδικασία ολικής ή μερικής καταργήσεως σχεδίου χρήσεως του εδάφους) 8	8
2012/C 133/13	Υπόθεση C-574/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/EK — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Παροχή υπηρεσιών αρχιτέκτονα και μηχανικού — Παροχή υπηρεσιών μελέτης, σχεδιασμού και επίβλεψης έργου αφορώντος την ανακαίνιση δημοσίου κτιρίου — Εκτέλεση έργου σε πλείονα στάδια για λόγους προϋπολογισμού — Αξία της συμβάσεως) 8	8
2012/C 133/14	Υπόθεση C-46/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας [Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Ανεπαρκής προστασία ορισμένων ειδών, ιδίως της ενυδρίδας (<i>Lutra lutra</i>)] 9	9
2012/C 133/15	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-90/11 και C-91/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αιτήσεις του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alfred Strigl — Deutsches Patent- und Markenamt (C-90/11), Securivita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH (C-91/11) κατά Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH (Σήματα — Οδηγία 2008/95/EK — Λόγοι απαραδέκτου ή ακυρότητας — Λεκτικές ενδείξεις αποτελούμενες από συνδυασμό λέξεων και ακολουθία στοιχείων αντιστοιχούσα στα αρχικά των εν λόγω λέξεων — Διακριτικός χαρακτήρας — Περιγραφικός χαρακτήρας — Κριτήρια εκτιμήσεως) 9	9
2012/C 133/16	Υπόθεση C-153/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Klub OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 168 — Δικαίωμα έκπτωσης — Γένεση του δικαιώματος έκπτωσης — Δικαίωμα μιας εταιρίας να εκπίπτει τον ΦΠΑ εισροών που κατέβαλε για την αγορά επενδυτικού αγαθού του οποίου δεν έχει αρχίσει ακόμη η εκμετάλλευση στο πλαίσιο των επαγγελματικών δραστηριοτήτων της εταιρίας αυτής) 9	9
2012/C 133/17	Υπόθεση C-157/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunale di Napoli (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giuseppe Sibilio κατά Comune di Afragola (Κοινωνική πολιτική — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE, τη CEEP — Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρα 2 — Έννοια «της συμβάσεως ή της σχέσεως εργασίας όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή την πρακτική σε κάθε κράτος μέλος» — Πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαισίου — Ρήτρα 4, σημείο 1 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Πρόσωπα που εκτελούν «εργασίες κοινωνικής ωφέλειας» σε δημόσιες υπηρεσίες — Εθνική κανονιστική ρύθμιση αποκλείουσα την ύπαρξη σχέσεως εργασίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εισάγουσα διαφορά μεταξύ του επιδόματος που καταβάλλεται στους εργαζόμενους που παρέχουν εργασία κοινωνικής ωφέλειας και στις αποδοχές που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι ορισμένου ή/και αορίστου χρόνου που έχουν προσληφθεί από τις ίδιες δημόσιες υπηρεσίες και εκτελούν τα ίδια καθήκοντα) 10	10
2012/C 133/18	Υπόθεση C-248/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Rareș Doralin Nilas, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Orpean, Ionuț Horea Baboș (Οδηγία 2004/39/EK — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 14 — Έννοια της «ρυθμιζόμενης αγοράς» — Άδεια λειτουργίας — Προαπαιτούμενα λειτουργίας — Αγορά, η φύση της οποίας δεν διευκρινίζεται αλλά τη διαχείριση της οποίας ανέλαβε, κατόπιν συγχωνεύσεως, νομικό πρόσωπο διαχειριζόμενο και ρυθμιζόμενη αγορά — Άρθρο 47 — Μη εγγραφή στον κατάλογο των ρυθμιζόμενων αγορών — Οδηγία 2003/6/EK — Πεδίο εφαρμογής — Χειραγωγή της αγοράς) 10	10

2012/C 133/19	Υπόθεση C-191/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Yorma's AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG [Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «yorma's» — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως] 11	11
2012/C 133/20	Υπόθεση C-404/11: Διάταξη του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Elf Aquitaine SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά του χλωρικού νατρίου — Έννοια του όρου «επιχείρηση» — Τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής — Έκταση του τεκμηρίου αυτού — Στοιχεία μη δυνάμενα να ανατρέψουν το τεκμήριο — Ατομικό πρόστιμο — Πλήρης δικαιοδοσία] 11	11
2012/C 133/21	Υπόθεση C-421/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Total SA, Elf Aquitaine SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των μεθακρυλικών ενώσεων — Έννοια του όρου «επιχείρηση» — Τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Έκταση του δεδικασμένου — Συντελεστής προς εξασφάλιση του αποτρεπτικού αποτελέσματος — Αδιαίρετος χαρακτήρας του προστίμου — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας] 12	12
2012/C 133/22	Υπόθεση C-442/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis AG κατά Actavis UK Ltd [Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 4 και 5 — Μοναδική δραστική ουσία για την οποία χορηγήθηκε αυτό το πιστοποιητικό — Έκταση της προστασίας — Φάρμακο που περιέχει περισσότερες δραστικές ουσίες από την καλυπτόμενη από το πιστοποιητικό ουσία] 12	12
2012/C 133/23	Υπόθεση C-556/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Valladolid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Jesús Lorenzo Martínez κατά Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Μη πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Δικαίωμα λήψεως επιδομάτων εξαετίας για συνεχή επιμόρφωση — Αποκλεισμός των καθηγητών που απασχολούνται ως έκτακτοι δημόσιοι υπάλληλοι — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων) 13	13
2012/C 133/24	Υπόθεση C-574/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis AG κατά Actavis Γερμανία GmbH & Co KG και Actavis Ltd [Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για χρήση από τον άνθρωπο — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 4 και 5 — Μεμονωμένη δραστική ουσία για την οποία χορηγήθηκε τέτοιο πιστοποιητικό — Εύρος της προστασίας — Φάρμακο περιέχον πλείονες δραστικές ουσίες μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται αυτή για την οποία εκδόθηκε πιστοποιητικό] 13	13
2012/C 133/25	Υπόθεση C-599/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2011 η TofuTown.com GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-99/10, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 14	14
2012/C 133/26	Υπόθεση C-611/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2011 η ara AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 22 Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-174/10, ara AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) 14	14

2012/C 133/27	Υπόθεση C-624/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2011 η Brighton Collectibles, Inc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-403/10, Brighton Collectibles κατά ΓΕΕΑ, Felmar	15
2012/C 133/28	Υπόθεση C-72/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Gemeinde Altrip κ.λπ. κατά Land Rheinland-Pfalz	15
2012/C 133/29	Υπόθεση C-76/12: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	16
2012/C 133/30	Υπόθεση C-78/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 14 Φεβρουαρίου 2012 — Evita-K EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto», Σόφια	16
2012/C 133/31	Υπόθεση C-84/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Rahmanian Koushkaki κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	17
2012/C 133/32	Υπόθεση C-89/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Rose Marie Bark κατά Galileo Joint Undertaking, εταιρίας υπό εκκαθάριση	18
2012/C 133/33	Υπόθεση C-92/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Health Service Executive κατά SC, AC	18
2012/C 133/34	Υπόθεση C-93/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία), στις 21 Φεβρουαρίου 2012 — ET Agroconsulting-04-Velko Stoyanov κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie» — Razplashtatelna agentsia	19
2012/C 133/35	Υπόθεση C-101/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichts Stuttgart (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2012 — Herbert Schaible κατά Land Baden-Württemberg	19
2012/C 133/36	Υπόθεση C-109/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 29 Φεβρουαρίου 2012 — Laboratoires Lyocentre	20
2012/C 133/37	Υπόθεση C-130/12: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	20
2012/C 133/38	Υπόθεση C-328/11 P: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Alder Capital Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Gimv Nederland BV	20

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 133/39	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV και T-69/06 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης — Συμβατότητα της απαλλαγής με εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/81 απόφαση του Συμβουλίου περί εγκρίσεως — Τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης — Ασφάλεια δικαίου — Χρηστή διοίκηση)	21
---------------	--	----

2012/C 133/40	Υπόθεση T-113/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Marine Harvest Norway και Alsaker Fjordbruk κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας — Καθορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας — Ομοειδές προϊόν — Σύλληψη του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών)	21
2012/C 133/41	Υπόθεση T-115/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας — Κανόνας του χαμηλότερου δασμού — Υπολογισμός των ελάχιστων τιμών στην εισαγωγή και των πάγιων τελών)	22
2012/C 133/42	Υπόθεση T-63/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ — Suzuki Motor (SWIFT GTi) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος SWIFT GTi — Προγενέστερα διεθνή και εθνικά σήματα GTi — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Απόρριψη της ανακοπής]	22
2012/C 133/43	Υπόθεση T-227/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ — Majtczak (FS) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα FS — Κακή πίστη του αιτούντος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	23
2012/C 133/44	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-458/09 και T-171/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2012 — Slovak Telekom κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση περί αιτήσεως παροχής πληροφοριών — Αναγκαίος χαρακτήρας των ζητούμενων πληροφοριών — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα)	23
2012/C 133/45	Υπόθεση T-157/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2012 — Barilla κατά ΓΕΕΑ — Brauerei Schlösser (ALIXIR) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος ALIXIR — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Elixeer — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	23
2012/C 133/46	Υπόθεση T-420/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2012 — Armani κατά ΓΕΕΑ — Del Prete (AJ AMICI JUNIOR) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση εικονιστικού κοινοτικού σήματος AJ AMICI JUNIOR — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα AJ ARMANI JEANS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ARMANI JUNIOR — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]	24
2012/C 133/47	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-439/10 και T-440/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Fulmen και Mahmoudian κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Εσφαλμένη εκτίμηση — Βάρος και βαθμός της αποδείξεως)	24
2012/C 133/48	Υπόθεση T-225/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)	25

2012/C 133/49	Υπόθεση T-228/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Telefónica κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Μέτρο που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο) 25	25
2012/C 133/50	Υπόθεση T-234/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Ebro Foods κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο) 26	26
2012/C 133/51	Υπόθεση T-174/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Modelo Continente Hipermercados κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που καθιστά δυνατή τη φορολογική απόσβεση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κτήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας — Απόφαση κηρύσσει το καθεστώς ενισχύσεων μη συμβατό με την κοινή αγορά και μη διατάσσει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο) 26	26
2012/C 133/52	Υπόθεση T-398/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2012 — Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Άρνηση χορηγήσεως στους αναρροφούντες της αποζημιώσεως για συνεχή ή εκ περιτροπής υπηρεσία — Προδεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως — Καθυστέρηση — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη) 26	26
2012/C 133/53	Υπόθεση T-55/12: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Chen κατά ΓΕΕΑ — AM Denmark (Συσκευές καθαρισμού) 27	27
2012/C 133/54	Υπόθεση T-105/12: Προσφυγή της 2 Μαρτίου 2012 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής 27	27
2012/C 133/55	Υπόθεση T-101/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2012 — Πολωνία κατά Επιτροπής 28	28

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 133/56	Υπόθεση F-133/11: Προσφυγή/αγωγή της 13ης Δεκεμβρίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής 29	29
2012/C 133/57	Υπόθεση F-1/12: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου 29	29
2012/C 133/58	Υπόθεση F-5/12: Προσφυγή της 10ης Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Frontex 29	29
2012/C 133/59	Υπόθεση F-7/12: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) 30	30
2012/C 133/60	Υπόθεση F-9/12: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου 30	30
2012/C 133/61	Υπόθεση F-21/12: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής 30	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 133/62	Υπόθεση F-29/12: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2012 — ΖΖ κ.λπ. κατά Επιτροπής	31
2012/C 133/63	Υπόθεση F-31/12: Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2012 — ΖΖ κατά Επιτροπής	31

Διορθωτικά

2012/C 133/64	Διορθωτικό της ανακοίνωσης στην υπόθεση C-528/11 (ΕΕ C 370 της 17.12.2011)	32
---------------	--	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 133/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 126 της 28.4.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 118 της 21.4.2012

EE C 109 της 14.4.2012

EE C 89 της 24.3.2012

EE C 80 της 17.3.2012

EE C 73 της 10.3.2012

EE C 65 της 3.3.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2012 — Melli Bank plc κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-380/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέμευση κεφαλαίων θυγατρικής μιας τράπεζας — Αρχή της αναλογικότητας — Κατοχή ή έλεγχος της οντότητας)

(2012/C 133/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Melli Bank plc (εκπρόσωποι: D. Anderson και D. Wyatt, QC, R. Blakeley, Barrister, S. Gadhia και T. Din, solicitors)

Αντίδικοι κατ' αναιρέση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Szostak), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel και E. Ranaivoson), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Hathaway και S. Lee, Barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα), της 9ης Ιουλίου 2009, T-246/08 και T-332/08, Melli Bank plc κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/475/EK του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 163, σ. 29), καθόσον η νυν ανααιρεσείουσα περιλαμβάνεται στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών επί των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Melli Bank plc στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-506/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Τελωνειακή ένωση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και (ΕΟΚ) 2454/93 — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Φορτία καπνού και αιθυλικής αλκοόλης μεταφερόμενα προς τρίτες χώρες — Απάτη διαπραχθείσα από υπάλληλο της υπόχρεης εταιρείας]

(2012/C 133/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: L. Inez Fernandes)

Αντίδικοι κατ' αναιρέση: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (εκπρόσωπος: M. López Garrido, abogada), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και L. Bouyon)

Παρεμβαίνουν υπέρ της ανααιρεσείουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, T-385/05, Transnautica κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής (REM 05/2004), της 6ης Ιουλίου 2005, διά της οποίας επισημάνθηκε στις πορτογαλικές αρχές ότι, για ένα ορισμένο ποσό, η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών, με τους οποίους εβαρύνετο η προσφεύγουσα, είναι αδικαιολόγητη και ότι, για άλλο ποσό, η επιστροφή στην προσφεύγουσα των εισαγωγικών δασμών είναι αδικαιολόγητη με το σκεπτικό ότι απάτη διαπραχθείσα από έναν εκ των υπαλλήλων της, εν αγνοία της, δεν συνιστά ιδιαίτερη κατάσταση ικανή να δικαιολογήσει τη διαγραφή και την επιστροφή στην προσφεύγουσα των εισαγωγικών δασμών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Corte di Appello di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SCF Consorzio Fonografici κατά Marco Del Corso

(Υπόθεση C-135/10) (¹)

(Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα στην κοινωνία της πληροφορίας — Απευθείας εφαρμογή στην έννομη τάξη της Ένωσης της σύμβασης της Ρώμης, της συμφωνίας TRIPS και της συνθήκης WPPT — Οδηγία 92/100/ΕΚ — Άρθρο 8, παράγραφος 2 — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Παρουσίαση στο κοινό φωνογραφήματων που μεταδίδονται μέσω του ραδιοφώνου σε οδοντιατρείο)

(2012/C 133/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di Appello di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SCF Consorzio Fonografici

κατά

Marco Del Corso

παρισταμένου του: Procuratore generale della Repubblica

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Corte di Appello di Torino — Απευθείας εφαρμογή στην κοινοτική έννομη τάξη της διεθνούς συμβάσεως περί της προστασίας των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών, των παραγωγών φωνογραφήματων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, η οποία συνήφθη στη Ρώμη στις 23 Οκτωβρίου 1961, της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS) και της συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ) για τις ερμηνείες, τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10) — Έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Ραδιοφωνική μετάδοση και παρουσίαση στο κοινό ραδιοφωνογραφήματων εντός οδοντιατρείου

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου, η οποία αποτελεί το παράρτημα ΙΓ της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) που υπεγράφη στις 15 Απριλίου 1994 στο Μαρακές και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994),

και της συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ) για τις ερμηνείες, τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, είναι εφαρμοστέες στην έννομη τάξη της Ένωσης.

Η διεθνής σύμβαση περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφήματων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961, καθόσον δεν αποτελεί μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης, δεν είναι εφαρμοστέα εντός αυτής, παράγει όμως έμμεσα αποτελέσματα.

Οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν απευθείας την ως άνω σύμβαση ούτε την εν λόγω συμφωνία ή την προπαρατεθείσα συνθήκη.

Η έννοια του όρου «παρουσίαση στο κοινό», που περιλαμβάνεται στις οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, πρέπει να ερμηνεύεται υπό το φως των αντίστοιχων εννοιών που περιέχονται στην ως άνω σύμβαση, την εν λόγω συμφωνία και την προπαρατεθείσα συνθήκη και κατά τρόπον ώστε να παραμένει σύμφωνη με αυτές, λαμβανομένου επίσης υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται τέτοιες έννοιες και του σκοπού τον οποίο επιδιώκουν οι συναφείς συμβατικές διατάξεις στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

- 2) Ο όρος «παρουσίαση στο κοινό», κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/100, έχει την έννοια ότι δεν καλύπτει τη δωρεάν μετάδοση φωνογραφήματων εντός ιδιωτικών οδοντιατρείων, όπως αυτό της κύριας δίκης, στο πλαίσιο ασκήσεως ελεύθερου επαγγέλματος, από την οποία επωφελούνται οι πελάτες των οδοντιατρείων ανεξαρτήτως της βουλήσεώς τους. Επομένως, η εν λόγω μετάδοση δεν γεννά δικαίωμα εισπράξεως αμοιβής εκ μέρους των παραγωγών φωνογραφήματων.

(¹) EE C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Phonographic Performance (Ireland) Ltd κατά Ιρλανδίας, Attorney General

(Υπόθεση C-162/10) (¹)

(Δικαιώματα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2006/115/ΕΚ — Άρθρα 8 και 10 — Έννοια του «χρήστη» και της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Μετάδοση φωνογραφήματων μέσω συσκευών τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου εγκατεστημένων σε δωμάτια ξενοδοχείων)

(2012/C 133/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Phonographic Performance (Ireland) Ltd

κατά

Ιρλανδίας, Attorney General

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — High Court of Ireland — Ερμηνεία των άρθρων 8, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (EE L 376, σ. 28) — Ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και παρουσίαση στο κοινό φωνογραφήματων — Δικαίωμα ενιαίας και εύλογης αμοιβής των καλλιτεχνών και των παραγωγών — Έννοια του «χρήστη» και της «παρουσιάσεως στο κοινό» — Εγκατάσταση εντός των δωματίων ξενοδοχείου συσκευών τηλεοράσεως ή ραδιοφώνου στις οποίες η ξενοδοχειακή επιχειρηματική μονάδα διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα

Διατακτικό

- 1) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα συνιστά «χρήστη» προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ραδιοτηλεοπτικός μεταδιδόμενος φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας.
- 2) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα υποχρεούται να καταβάλλει εύλογη αμοιβή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, για τη μετάδοση φωνογραφήματος περιεχόμενου σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, επιπλέον της εύλογης αμοιβής την οποία καταβάλλει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.
- 3) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της άλλη συσκευή, και όχι συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, καθώς και φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή συνιστά «χρήστη» προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115. Επομένως, υποχρεούται να καταβάλλει «εύλογη αμοιβή», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, για τη μετάδοση των εν λόγω φωνογραφήματων.
- 4) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115, το οποίο προβλέπει περιορισμούς του κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας δικαιώματος για εύλογη αμοιβή, σε περίπτωση που πρόκειται για «ιδιωτική χρήση», δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας, ο οποίος προβαίνει σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήμα-

τος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής.

(¹) EE C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) κατά Boys Toys SA, Administración del Estado

(Υπόθεση C-190/10) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση — Δικαίωμα προτεραιότητας — Τρόποι καταθέσεως — Ηλεκτρονική κατάθεση — Μέσο που επιτρέπει τον επακριβή προσδιορισμό της ημερομηνίας, της ώρας και του λεπτού της αιτήσεως υποβολής)

(2012/C 133/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

κατά

Boys Toys SA, Administración del Estado

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Supremo — Ερμηνεία του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (EE 1994, L 11, σ. 1) — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Δικαίωμα προτεραιότητας — Διαδικασία καταθέσεως — Μέσο (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) που επιτρέπει να προσδιοριστεί με ακρίβεια η ημερομηνία, η ώρα και το πρώτο λεπτό της αιτήσεως καταχωρίσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2003, της 27ης Οκτωβρίου 2003, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η ημέρα, αλλά και η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού που κατατέθηκε την ίδια ημέρα, οσάκις κατά την εθνική νομοθεσία που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της υποβολής της αιτήσεως είναι, συναφώς, κρίσιμα στοιχεία.

(¹) EE C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Regensburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — G κατά Cornelius de Visser

(Υπόθεση C-292/10) ⁽¹⁾

(Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση διά δημοσιεύσεως των δικογράφων — Δεν υφίσταται γνωστός τόπος κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Δικαιοδοσία «σε περίπτωση ενοχών εξ αδικπραξίας ή οιονεί αδικπραξίας» — Προσβολή των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένη να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών στο Διαδίκτυο — Τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός)

(2012/C 133/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Regensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

G

κατά

Cornelius de Visser

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Landgericht Regensburg — Ερμηνεία του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1), των άρθρων 4, παράγραφος 1, 5, σημείο 3, και 26, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1), καθώς και του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα, σε ορισμένες περιπτώσεις, τη δυνατότητα να επιδοθούν διά δημοσίευσής δικόγραφα στον εναγόμενο και επιτρέπεται να εκδοθεί ερήμην απόφαση βάσει εισαγωγικού δικής εγγράφου επιδοθέντος κατ' αυτόν τον τρόπο — Δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ελλείψει γνωστού τόπου κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας και του εφαρμοστέου δικαίου επί αγωγής ασκήθειας λόγω προσβολής δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένης να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών σε ιστότοπο τον οποίο διαχειρίζεται πρόσωπο άγνωστης κατοικίας

Διατακτικό

1) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν απα-

γορεύει την εφαρμογή του άρθρου 5, σημείο 3, του ίδιου κανονισμού σε περίπτωση αγωγής με αίτημα την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω της διαχείρισεως ιστοσελίδας κατά εναγομένου ο οποίος είναι πιθανόν πολίτης της Ένωσης, αλλά δεν είναι γνωστός ο τόπος όπου βρίσκεται, αν το επιληφθέν δικαστήριο δεν διαθέτει πειστικές ενδείξεις που να του επιτρέπουν να συναγάγει ότι ο εν λόγω εναγόμενος κατοικεί πράγματι εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Το δικαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την έκδοση ερήμην αποφάσεως κατά εναγομένου στον οποίο, λόγω αδυναμίας εντοπισμού του, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδόθηκε διά δημοσίευσής κατά το εθνικό δικαιο, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο διασφάλισε προηγουμένως ότι καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια και επιμέλεια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη για τον εντοπισμό του εν λόγω εναγόμενου.

3) Το δικαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι απαγορεύει να πιστοποιείται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, ερήμην απόφαση εκδοθείσα κατά εναγομένου του οποίου η διεύθυνση δεν είναι γνωστή.

4) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία ο τόπος εγκαταστάσεως του παρέχοντος υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας είναι άγνωστος, δεδομένου ότι η εφαρμογή της οδηγίας αυτής εξαρτάται από τον προσδιορισμό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ο συγκεκριμένος φορέας παροχής υπηρεσιών είναι πράγματι εγκατεστημένος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Υπόθεση C-338/10) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Χώρα εξαγωγής που δεν έχει οικονομία αγοράς — Υποχρέωση της Επιτροπής να επιδεικνύει επιμέλεια κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς]

(2012/C 133/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Hamburg — Κύρος, από την άποψη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), του κανονισμού (ΕΚ) 642/2008 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2008, για την επιβολή προσωρινού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 178, σ. 19), και του κανονισμού (ΕΚ) 1355/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 350, σ. 35) — Προσδιορισμός της κανονικής αξίας για μια χώρα χωρίς οικονομία αγοράς — Προσδιορισμός της κανονικής αξίας με βάση την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην Ένωση — Υποχρέωση της Επιτροπής, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, είναι ανίσχυρος.

(¹) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-340/10) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1 — Μη συμπερίληψη εντός της ταχθείσας προθεσμίας του τύπου κοινοτικής σημασίας της λίμνης Παραλιμνίου — Καθεστώς προστασίας του είδους *Natrix natrix cyprica* (νερόφιδο της Κύπρου)]

(2012/C 133/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και D. Recchia)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Λυκούργος και Μ. Χατζηγεωργίου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Παράλειψη καταχώρισης της λίμνης Παραλιμνίου στον εθνικό κατάλογο των προτεινόμενων τόπων κοινοτικής σημασίας — Παράλειψη θέσπισης μέτρων προστασίας του είδους *natrix natrix cyprica* (νερόφιδο της Κύπρου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Κυπριακή Δημοκρατία,

- παραλείποντας να συμπεριλάβει την περιοχή της λίμνης Παραλιμνίου στον εθνικό κατάλογο προτεινόμενων Τόπων Κοινοτικής Σημασίας,
- ανεχόμενη δραστηριότητες που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τα οικολογικά χαρακτηριστικά της λίμνης Παραλιμνίου και μη έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα προστασίας για να διαφυλαχθεί ο πληθυσμός του είδους *Natrix natrix cyprica* (νερόφιδο της Κύπρου), το οποίο αποτελεί το οικολογικό ενδιαφέρον της λίμνης αυτής και του φράγματος Ξυλιάτου, και
- παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εγκαθιδρυθεί και να εφαρμοστεί ένα καθεστώς αυστηρής προστασίας του είδους αυτού,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει, αντιστοίχως, του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, δυνάμει της οδηγίας 92/43 αυτής όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας 92/43, όπως έχει τροποποιηθεί.

2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 246 της 11.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2012 — Pye Phyo Tay Za κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-376/10 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα στρεφόμενα κατά της Δημοκρατίας της Ένωσης της Μιανμάρ — Δέσμευση κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών — Νομική βάση)

(2012/C 133/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Pye Phyo Tay Za (εκπρόσωποι: D. Anderson, QC, S. Kentridge, QC, M. Lester, barrister, G. Martin, solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και E. Finnegan), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Hathaway και D. Beard, barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2010, T-181/08, *Tay Za* κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή περί μερικής ακύρωσης του κανονισμού (ΕΚ) 194/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008 για την ανανέωση της ισχύος και την ενίσχυση των περιοριστικών μέτρων κατά της Βιρμανίας/Μιανμάρ και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 817/2006, κατά το μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος έχει περιληφθεί στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και φορέων επί των οποίων έχει εφαρμογή ο κανονισμός αυτός (ΕΕ L 66, σ. 1).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Μαΐου 2010, T-181/08, *Tay Za* κατά Συμβουλίου.
- 2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 194/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, για την ανανέωση της ισχύος και την ενίσχυση των περιοριστικών μέτρων κατά της Βιρμανίας/Μιανμάρ και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 817/2006, όσον αφορά τον *Tay Za*.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και της παρούσας ανααιρετικής διαδικασίας.
- 4) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα τόσο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και της παρούσας ανααιρετικής διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Okresný súd Prešov (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Jana Pereničová, Vladislav Perenič κατά S.O.S. financ, spol. s r.o.

(Υπόθεση C-453/10) (¹)

(Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης — Εσφαλμένη αναγραφή του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου — Επίπτωση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των καταχρηστικών ρητρών στο κύρος της σύμβασης ως συνόλου)

(2012/C 133/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jana Pereničová, Vladislav Perenič
κατά

S.O.S. financ, spol. s r.o.

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Okresný súd Prešov — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 6, παρά-

γραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29), καθώς και της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22) — Σύμβαση καταναλωτικής πίστης με τοκογλυφικό επιτόκιο — Επίπτωση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των καταχρηστικών ρητρών στο κύρος της σύμβασης ως συνόλου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι, κατά την εξακρίβωση του ζητήματος αν μια σύμβαση την οποία έχει συνάψει ένας επαγγελματίας με καταναλωτή και η οποία περιέχει μία ή περισσότερες καταχρηστικές ρήτρες μπορεί να υπάρξει και χωρίς τις ρήτρες αυτές, ο δικάζων δικαστής δεν μπορεί να βασίζεται μόνο στο ότι η ακύρωση ολόκληρης της σύμβασης αυτής ενδέχεται να είναι ευνοϊκή για έναν από τους συμβαλλόμενους, εν προκειμένω για τον καταναλωτή. Η εν λόγω οδηγία δεν απαγορεύει πάντως στα κράτη μέλη να προβλέπουν, τηρώντας το δίκαιο της Ένωσης, ότι η σύμβαση την οποία έχει συνάψει ένας επαγγελματίας με καταναλωτή και η οποία περιέχει μία ή περισσότερες καταχρηστικές ρήτρες είναι εξ ολοκλήρου άκυρη, αν η ακυρότητα αυτή παρέχει τελικά καλύτερη προστασία στον καταναλωτή.
- 2) Μια εμπορική πρακτική που, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης πρακτική, συνίσταται στην αναγραφή στη σύμβαση χορήγησης πίστωσης ενός συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου μικρότερου από το πραγματικό πρέπει να χαρακτηριστεί «παραπλανητική», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), εφόσον οδηγεί ή ενδέχεται να οδηγήσει τον μέσο καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δεν θα ελάμβανε. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν αυτό συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης. Η διαπίστωση ότι η εμπορική αυτή πρακτική είναι αθέμιτη αποτελεί απλώς ένα από τα στοιχεία στα οποία το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να βασιστεί, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, για να εκτιμήσει αν είναι καταχρηστικές οι ρήτρες της σύμβασης που αφορούν το κόστος της πίστωσης προς τον καταναλωτή. Η διαπίστωση αυτή δεν έχει πάντως άμεσες συνέπειες για την εκτίμηση, από την άποψη του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, του κύρους της σύμβασης χορήγησης πίστωσης.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του la Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL κατά Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-567/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Έννοια των σχεδίων και προγραμμάτων «που απαιτούνται βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων» — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας αυτής σε διαδικασία ολικής ή μερικής καταργήσεως σχεδίου χρήσεως του εδάφους)

(2012/C 133/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

κατά

Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle — Ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30) — Εφαρμογή της οδηγίας επί διαδικασίας εν όλω ή εν μέρει καταργήσεως ειδικού σχεδίου χρήσεως του εδάφους — Ερμηνεία της έννοιας των απαιτούμενων σχεδίων και προγραμμάτων — Αποκλεισμός των σχεδίων των οποίων η έγκριση δεν είναι υποχρεωτική

Διατακτικό

- 1) Η έννοια των σχεδίων και προγραμμάτων «που απαιτούνται βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων», κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει επίσης τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, όπως αυτό που αφορά η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική ρύθμιση.
- 2) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια διαδικασία εν όλω ή εν μέρει καταργήσεως σχεδίου χρήσεως του εδάφους, όπως η προβλεπόμενη στα άρθρα 58 έως 63 του Code bruxellois de l'aménagement du territoire, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της 14ης Μαΐου 2009, εμπίπτει καταρχήν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, οπότε υπόκειται στους σχετικούς με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κανόνες που προβλέπει η εν λόγω οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 26.2.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-574/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Παροχή υπηρεσιών αρχιτέκτονα και μηχανικού — Παροχή υπηρεσιών μελέτης, σχεδιασμού και επίβλεψης έργου αφορώντος την ανακαίνιση δημοσίου κτιρίου — Εκτέλεση έργου σε πλείονα στάδια για λόγους προϋπολογισμού — Αξία της συμβάσεως)

(2012/C 133/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και C. Zadra)

Καθής Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, N. Graf Vitzthum και J. Möller)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 9 και 20, σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 55 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Ανάθεση από τον Δήμο του Niedernhausen, χωρίς προηγούμενο διαγωνισμό στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της παροχής διαφόρων υπηρεσιών αρχιτέκτονα σε γραφείο τεχνικών μελετών με σύναψη περισσότερων συμβάσεων που αφορούν το ίδιο έργο — Κατάτμηση της ανατεθείσας παροχής υπηρεσιών — Υπολογισμός της αξίας της συμβάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Λόγω του ότι ο Δήμος του Niedernhausen ανάθεσε την εκτέλεση συμβάσεως παροχής υπηρεσιών αρχιτέκτονα, για την ανακαίνιση ενός δημοσίου κτιρίου που αποκαλείται «Aulthalle» και κείται στο έδαφος του Δήμου αυτού, της οποίας η αξία υπερέβαινε το κατώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 7, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31 Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, χωρίς να έχει προηγηθεί διαγωνισμός στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 9 και 20, σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 53, της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-46/11) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Ανεπαρκής προστασία ορισμένων ειδών, ιδίως της ενυδρίδας (*Lutra lutra*)]

(2012/C 133/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Petrova και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar, D. Krawczyk και B. Majczyna)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Ανεπαρκής προστασία ορισμένων ειδών, ιδίως της ενυδρίδας (*Lutra lutra*)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, έχοντας μεταφέρει πλημμελώς στην εθνική έννομη τάξη τις προϋποθέσεις των παρεκκλίσεων τις οποίες προβλέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 02.04.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτησεις του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alfred Strigl — Deutsches Patent- und Markenamt (C-90/11), Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH (C-91/11) κατά Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-90/11 και C-91/11) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Λόγοι απαραδέκτου ή ακυρότητας — Λεκτικές ενδείξεις αποτελούμενες από συνδυασμό λέξεων και ακολουθία στοιχείων αντιστοιχούσα στα αρχικά των εν λόγω λέξεων — Διακριτικός χαρακτήρας — Περιγραφικός χαρακτήρας — Κριτήρια εκτιμήςεως)

(2012/C 133/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alfred Strigl — Deutsches Patent- und Markenamt (C-90/11), Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH (C-91/11)

κατά

Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH

Αντικείμενο

Αίτησεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundespatentgericht — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 299, σ. 25) — Διακριτικός χαρακτήρας λεκτικού σήματος το οποίο αποτελείται από συνδυασμό περιγραφικών λέξεων καθώς και από ακολουθία μη περιγραφικών στοιχείων αντιστοιχούσα στα αρχικά των εν λόγω λέξεων

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση λεκτικού σήματος το οποίο αποτελείται από την παράθεση ενός περιγραφικού συνδυασμού λέξεων και μιας καθαυτής μη περιγραφικής ακολουθίας στοιχείων, όταν η εν λόγω ακολουθία γίνεται αντιληπτή από το κοινό ως συντομογραφία του ανωτέρω συνδυασμού λέξεων, καθόσον αποδίδει τα αρχικά κάθε λέξεως του συνδυασμού αυτού, ούτως ώστε το επίμαχο σήμα να μπορεί να εκληφθεί συνολικώς ως συνδυασμός περιγραφικών ενδείξεων ή συντομογραφιών, οι οποίες στερούνται συνεπώς διακριτικού χαρακτήρα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 173 της 11.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Klub OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-153/11) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 168 — Δικαίωμα έκπτωσης — Γένεση του δικαιώματος έκπτωσης — Δικαίωμα μιας εταιρίας να εκπύπτει τον ΦΠΑ εισροών που κατέβαλε για την αγορά επενδυτικού αγαθού του οποίου δεν έχει αρχίσει ακόμη η εκμετάλλευση στο πλαίσιο των επαγγελματικών δραστηριοτήτων της εταιρίας αυτής)

(2012/C 133/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Klub OOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad — Varna — Ερμηνεία του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Έκπτωση του ΦΠΑ που καταβάλλει το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο για τα αγαθά που του παραδίδονται και χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς των φορολογητέων πράξεών του — Δικαίωμα της εταιρίας, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην εκμίσθωση ακινήτου ιδιοκτησίας της, να εκπέσει τον ΦΠΑ που κατέβαλε για την αγορά άλλου ακινήτου, το οποίο δεν έχει αρχίσει ακόμη να εκμεταλλεύεται για τις επαγγελματικές δραστηριότητές

Διατακτικό

Το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος έχει αποκτήσει επενδυτικό αγαθό ενεργώντας ως πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο και το έχει εντάξει στην περιουσία της επιχείρησής, έχει το δικαίωμα να εκπέσει τον επιβληθέντα κατά την απόκτηση του αγαθού αυτού φόρο προστιθέμενης αξίας κατά τη φορολογική περίοδο κατά την οποία κατέστη απαιτητός ο φόρος, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το εν λόγω αγαθό δεν άρχισε να χρησιμοποιείται αμέσως για επαγγελματικούς σκοπούς. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν ο υποκείμενος στον φόρο απέκτησε το επενδυτικό αγαθό για τις ανάγκες της οικονομικής δραστηριότητάς του και να εκτιμήσει ενδεχομένως αν υφίσταται καταχρηστική πρακτική.

(¹) ΕΕ C 186 της 25.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunale di Napoli (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Giuseppe Sibilio κατά Comune di Afragola

(Υπόθεση C-157/11) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE, τη CEEP — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 2 — Έννοια «της συμβάσεως ή της σχέσεως εργασίας όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή την πρακτική σε κάθε κράτος μέλος» — Πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαισίου — Ρήτρα 4, σημείο 1 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Πρόσωπα που εκτελούν «εργασίες κοινωνικής ωφέλειας» σε δημόσιες υπηρεσίες — Εθνική κανονιστική ρύθμιση αποκλείουσα την ύπαρξη σχέσεως εργασίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εισάγουσα διαφορά μεταξύ του επιδόματος που καταβάλλεται στους εργαζόμενους που παρέχουν εργασία κοινωνικής ωφέλειας και στις αποδοχές που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι ορισμένου ή/και αορίστου χρόνου που έχουν προσληφθεί από τις ίδιες δημόσιες υπηρεσίες και εκτελούν τα ίδια καθήκοντα)

(2012/C 133/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Giuseppe Sibilio
κατά

Comune di Afragola

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunale di Napoli — Ερμηνεία των ρητρών 2, 3, 4 και 5 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άνεργοι εγγεγραμμένοι σε καταλόγους διαθεσιμότητας ή σε μητρώα ανέργων των υπηρεσιών απασχόλησεως, προσληφθέντες από δημόσιες υπηρεσίες, για ορισμένο χρόνο και για την εκτέλεση εργασιών κοινωνικής/δημόσιας ωφέλειας (επονομαζόμενοι εργαζόμενοι παρέχοντες εργασία κοινωνικής/δημόσιας ωφέλειας) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εισάγουσα διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά τις αποδοχές των παρεχόντων εργασία κοινωνικής/δημόσιας ωφέλειας και των εργαζόμενων αορίστου χρόνου που έχουν προσληφθεί από τις ίδιες δημόσιες υπηρεσίες για την εκτέλεση των ίδιων καθηκόντων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Η ρήτρα 2 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι η σχέση που δημιουργείται μεταξύ των εργαζόμενων που παρέχουν εργασία κοινωνικής ωφέλειας και των δημοσίων υπηρεσιών για τις οποίες εκτελούν τα καθήκοντά τους δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαισίου αυτής, οσάκις, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει, οι εργαζόμενοι αυτοί δεν υπάγονται σε σχέση εργασίας όπως αυτή ορίζεται από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή την πρακτική των κρατών μελών, ή τα κράτη μέλη ή/και οι κοινωνικοί εταίροι έχουν κάνει χρήση της ευχέρειας που τους παρέχει το σημείο 2 της εν λόγω ρήτρας.

(¹) ΕΕ C 173 της 11.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Rareș Doralin Nițaș, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean, Ionuț Horea Baboș

(Υπόθεση C-248/11) (¹)

(Οδηγία 2004/39/ΕΚ — Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 14 — Έννοια της «ρυθμιζόμενης αγοράς» — Άδεια λειτουργίας — Προαπαιτούμενα λειτουργίας — Αγορά, η φύση της οποίας δεν διευκρινίζεται αλλά τη διαχείριση της οποίας ανέλαβε, κατόπιν συγχωνεύσεως, νομικό πρόσωπο διαχειριζόμενο και ρυθμιζόμενη αγορά — Άρθρο 47 — Μη εγγραφή στον κατάλογο των ρυθμιζόμενων αγορών — Οδηγία 2003/6/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Χειραγωγίες της αγοράς)

(2012/C 133/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Rares Doralin Nilaş, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Orpean, Ionuţ Horea Baboş

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Curte de Apel Cluj — Ερμηνεία της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145, σ. 1) και ειδικότερα των άρθρων 4, σημείο 14, 9 έως 14 και 47 — Ορισμός της εννοίας της «ρυθμιζόμενης αγοράς» — Εμπίπτει το Χρηματιστήριο RASDAQ, δευτερεύουσα αγορά χρηματοπιστωτικών μέσων η οποία δεν έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή, αλλά την οποία διαχειρίζεται το λειτουργούν ως εγκεκριμένη ρυθμιζόμενη αγορά Χρηματιστήριο του Βουκουρεστίου — Εφαρμοστέο νομικό καθεστώς — Παράβαση συνιστάμενη στη χειραγώγηση της αγοράς

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 14, της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι αγορά χρηματοπιστωτικών μέσων μη πληρούσα τις επιταγές του τίτλου III της εν λόγω οδηγίας δεν εμπίπτει στην έννοια της «ρυθμιζόμενης αγοράς», ο ορισμός της οποίας δίδεται με την εν λόγω διάταξη, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο φορέας διαχειρίσεως της συγχωνεύθηκε με τον φορέα διαχειρίσεως μιας τέτοιας ρυθμιζόμενης αγοράς.
- 2) Το άρθρο 47 της οδηγίας 2004/39, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44, έχει την έννοια ότι η εγγραφή μιας αγοράς στον κατάλογο των ρυθμιζόμενων αγορών, ο οποίος αποτελεί αντικείμενο του εν λόγω άρθρου, δεν συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για τον νομικό χαρακτηρισμό της αγοράς ως ρυθμιζόμενης κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Yorma's AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Norma Lebensmittelfilialbetriebe GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-191/11) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «yorma's» — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως]

(2012/C 133/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Yorma's AG (εκπρόσωπος: A. Weiß, Rechtsanwältin)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (εκπρόσωπος: A. Parr, Rechtsanwältin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011, T-213/09, Yorma's κατά ΓΕΕΑ — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S) με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 20ής Φεβρουαρίου 2009, με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση του εικονιστικού σημείου που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «yorma's» ως κοινοτικού σήματος για ορισμένες υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 42, ενώ έγινε δεκτή η ανακοπή του δικαίου του προγενέστερου λεκτικού κοινοτικού σήματος «NORMA» — Κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ δύο σημάτων — Εσφαλμένη εκτίμηση της ομοιότητας των επίδικων σημάτων και υπηρεσιών — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Yorma's AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 16.7.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Elf Aquitaine SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-404/11) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ανταγωνισμός — Σύμβαση — Αγορά του χλωρικού νατρίου — Έννοια του όρου «επιχείρηση» — Τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής — Έκταση του τεκμηρίου αυτού — Στοιχεία μη δυνάμενα να ανατρέψουν το τεκμήριο — Ατομικό πρόστιμο — Πλήρης δικαιοδοσία]

(2012/C 133/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Elf Aquitaine SA (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery και E. Lagathu, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Girpini Fournier και R. Sauer)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 17ης Μαΐου 2011, T-299/08, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως C(2008) 2626 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 2008, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.695 — Χλωρικό νάτριο) — Ανταγωνισμός — Σύμβαση — Παραβίαση των αρχών της κατανομής των αρμοδιοτήτων και της αναλογικότητας — Ερμηνεία προδήλως εσφαλμένη — Προσβολή των δικαιωμάτων

άμυνας και παραβίαση των αρχών της επείκειας και της ισότητας των όπλων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παράνομος χαρακτήρας του ατομικού προστίμου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Elf Aquitaine SA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Total SA, Elf Aquitaine SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-421/11 P) (¹)

[Αίτηση αναρρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των μεθακρυλικών ενώσεων — Έννοια του όρου «επιχείρηση» — Τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Έκταση του δεδουλευμένου — Συντελεστής προς εξασφάλιση του αποτρεπτικού αποτελέσματος — Αδιαίρετος χαρακτήρας του προστίμου — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας]

(2012/C 133/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείς: Total SA, Elf Aquitaine SA (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery και A. Noël-Baron, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και B. Gencarelli)

Αντικείμενο

Αίτηση αναρρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2011, T-206/06, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 2098 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.645 — Μεθακρυλικά) — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Παραβίαση των αρχών της κατανομής των αρμοδιοτήτων και της αναλογικότητας — Ερμηνεία προδήλως εσφαλμένη — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση των αρχών της επείκειας και της ισότητας των όπλων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Total SA και την Elf Aquitaine SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 340 της 19.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis AG κατά Actavis UK Ltd

(Υπόθεση C-442/11) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 4 και 5 — Μοναδική δραστική ουσία για την οποία χορηγήθηκε αυτό το πιστοποιητικό — Έκταση της προστασίας — Φάρμακο που περιέχει περισσότερες δραστικές ουσίες από την καλυπτόμενη από το πιστοποιητικό ουσία]

(2012/C 133/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Novartis AG

Καθήγ: Actavis UK Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) — Ερμηνεία των άρθρων 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1) — Πεδίο εφαρμογής του πιστοποιητικού — Προστατεύονται μόνο τα φάρμακα που περιέχουν αποκλειστικά και μόνο την προστατευόμενη δραστική ουσία ή προστατεύονται επίσης τα φάρμακα που περιέχουν σύνθεση της προστατευόμενης δραστικής ουσίας με άλλες δραστικές ουσίες

Διατακτικό

Τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχουν την έννοια ότι, εφόσον «προϊόν» αποτελούμενο από μία δραστική ουσία προστατευόταν από κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και ο δικαιούχος του μπορούσε να στηριχθεί στην προστασία που παρέχει το δίπλωμα αυτό στο «προϊόν» αυτό προκειμένου να εναντιωθεί στην εμπορία φαρμάκου που περιέχει σύνθεση της δραστικής αυτής ουσίας με μία ή περισσότερες άλλες δραστικές ουσίες, συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας χορηγηθέν για το ίδιο αυτό «προϊόν» επιτρέπει, μετά τη λήξη ισχύος του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, στον δικαιούχο του να εναντιωθεί στην εμπορία από τρίτους φαρμάκου το οποίο περιέχει το εν λόγω προϊόν για χρήση του «προϊόντος» ως φαρμάκου η οποία επετράπη πριν από τη λήξη ισχύος του εν λόγω πιστοποιητικού.

(¹) ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Valladolid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — María Jesús Lorenzo Martínez κατά Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

(Υπόθεση C-556/11) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Μη πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Δικαίωμα λήψεως επιδομάτων εξαιτίας για συνεχή επιμόρφωση — Αποκλεισμός των καθηγητών που απασχολούνται ως έκτακτοι δημόσιοι υπάλληλοι — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2012/C 133/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Valladolid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: María Jesús Lorenzo Martínez

Καθών: Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Juzgado Contencioso — Administrativo de Valladolid — Ερμηνεία της ρήτρας 4 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43) — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Χορήγηση στους εκπαιδευτικούς ενός επιδόματος εξαιτίας για συνεχή επιμόρφωση— Χορήγηση αποκλειστικώς στους τακτικούς δημοσίου υπαλλήλους

Διατακτικό

Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθεσία, όπως αυτή της διαφοράς της κύριας δίκης, κατά την οποία, χωρίς δικαιολόγηση από αντικειμενικούς λόγους, το δικαίωμα λήψεως επιδόματος εξαιτίας για συνεχή επιμόρφωση επιφυλάσσεται μόνο στους καθηγητές που απασχολούνται ως τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, αποκλεισμένων των καθηγητών που απασχολούνται ως έκτακτοι δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς, όσον αφορά τη λήψη του εν λόγω επιδόματος, οι δύο αυτές κατηγορίες εργαζομένων τελούν σε παρεμφερείς καταστάσεις.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Novartis AG κατά Actavis Γερμανία GmbH & Co KG και Actavis Ltd

(Υπόθεση C-574/11) ⁽¹⁾

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για χρήση από τον άνθρωπο — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 4 και 5 — Μεμονωμένη δραστική ουσία για την οποία χορηγήθηκε τέτοιο πιστοποιητικό — Εύρος της προστασίας — Φάρμακο περιέχον πλείονες δραστικές ουσίες μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται αυτή για την οποία εκδόθηκε πιστοποιητικό]

(2012/C 133/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Novartis AG

Καθών: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Landgericht Düsseldorf — Ερμηνεία των άρθρων 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (EE L 152, σ. 1) — Περιεχόμενο του πιστοποιητικού — Προστατεύονται μόνον τα φάρμακα που περιλαμβάνουν μόνο την προστατευόμενη δραστική ουσία ή η προστασία εκτείνεται και σε φάρμακα που περιλαμβάνουν την προστατευόμενη δραστική ουσία σε συνδυασμό με μια άλλη δραστική ουσία;

Διατακτικό

Τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχουν την έννοια ότι, όταν «προϊόν» συνιστάμενο από μία δραστική ουσία προστατευόταν από κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και ο κάτοχος αυτού μπορούσε να επικαλεστεί την προστασία που παρέχει το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας αυτό για το εν λόγω «προϊόν» προκειμένου να αντιταχθεί στην εμπορία ενός φάρμακο περιέχοντος τη δραστική αυτή ουσία σε συνδυασμό με μία ή περισσότερες άλλες δραστικές ουσίες, ένα συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας που έχει χορηγηθεί για το ίδιο αυτό «προϊόν» μπορεί, μετά τη λήξη του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, να παράσχει τη δυνατότητα στον κάτοχό του να αντιταχθεί στην εκ μέρους τρίτου διάθεση στο εμπόριο φαρμάκου περιέχοντος το εν λόγω προϊόν για χρήση του «προϊόντος», ως φαρμάκου, η οποία είχε εγκριθεί πριν από τη λήξη του εν λόγω πιστοποιητικού.

⁽¹⁾ EE C 32 της 4.2.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2011 η Tofu-Town.com GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-99/10, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-599/11 P)

(2012/C 133/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: TofuTown.com GmbH (εκπρόσωπος: B. Krause, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας ή, σε περίπτωση που, παρ' ελπίδα, απορρίψει την αίτηση αναίρεσης, να τα καταλείψει εξίσου μεταξύ των διαδίκων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης έχει ασκηθεί κατά της απόφασης με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 7ης Ιανουαρίου 2010, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG και της TofuTown.com GmbH.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους αναίρεσης:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο κακώς δέχτηκε, εφαρμόζοντας καινοφανή κριτήρια, ότι υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από την άποψη του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾. Σύμφωνα με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, για να γίνει δεκτό ότι υπάρχει εννοιολογική ομοιότητα, αρκεί οι δύο έννοιες να μπορούν να αναχθούν στην ίδια έννοια γένους και να μην είναι αντίθετες, έστω και αν διαφέρουν εννοιολογικά, πράγμα που δεν συμβιβάζεται με τη μέχρι σήμερα νομολογία.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο κακώς δέχτηκε την ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης χωρίς να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα και γενικώς αναγνωριζόμενα κριτήρια για την εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων. Κατά την ανααιρεσείουσα, εν προκειμένω το μόνο κοινό στοιχείο βρίσκεται στο τελευταίο τμήμα του σήματος στο οποίο

στηρίχθηκε η ανακοπή. Κατά πάγια νομολογία όμως, ο καταναλωτής αποδίδει γενικά μεγαλύτερη σημασία στην αρχή του σήματος παρά στο τελευταίο τμήμα του.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση), (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2011 η ara AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 22 Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-174/10, ara AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-611/11 P)

(2012/C 133/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ara AG (εκπρόσωπος: M. Gail, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) και Allrounder SARL

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε στις 22 Σεπτεμβρίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στην υπόθεση T-174/10,
- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση R 481/2009-1),
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) και την παρεμβαίνουσα στη πρωτοβάθμια δική, στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα επικαλείται παράβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾.

Εν προκειμένω, η ανααιρεσείουσα καταρχάς υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησας, επειδή, κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως δεν παρέσχε επαρκή αιτιολογία, όσον αφορά τα κριτήρια του ενδιαφερόμενου κοινού, της συγκρίσεως των σημάτων και του κινδύνου συγχύσεως. Ως εκ τούτου, έκρινε, εσφαλμένως, ότι το εν λόγω κοινό αποτελείται από μέσους καταναλωτές με μέσο βαθμό προσοχής κατά την αγορά των σχετικών προϊόντων, παρόλο που έχει αποδειχτεί ότι, αρχικά, ο καταναλωτής σπάνια έχει τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση σύγκριση διαφορετικών σημάτων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε, κατά τη σύγκριση των σημάτων, ότι η ύπαρξη

δύο τριγωνικών σχημάτων στο επίδοκο σήμα δημιουργεί τη σημαντικότερη εντύπωση στην αντίληψη του κοινού. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπερεκτίμησε ένα ή περισσότερα στοιχεία του σήματος.

Επιπρόσθετα, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη έγγραφα που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου συγχύσεως.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υποτίμησε τη σπουδαιότητα της αρχής του αυτεπάγγελτου ελέγχου.

(¹) ΕΕ L 78, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2011 η Brighton Collectibles, Inc κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-403/10, Brighton Collectibles κατά ΓΕΕΑ, Felmar

(Υπόθεση C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Brighton Collectibles, Inc. (εκπρόσωπος: J. Horn, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Felmar

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-174/10,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας,
- να καταδικάσει την εταιρία Felmar στα δικαστικά έξοδά της στην περίπτωση που παρέμβει στη δίκη.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Με την οικεία αίτηση ανατρέψεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε σωστά τα υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία, ούτε αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του με γνώμονα τα εθνικά δίκαια που επικαλείται, πιο συγκεκριμένα την ιρλανδική και βρετανική νομολογία για το «Passing off». Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (¹).

(¹) ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Gemeinde Altrip κ.λπ. κατά Land Rheinland-Pfalz

(Υπόθεση C-72/12)

(2012/C 133/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες πρωτοδικώς: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Καθού πρωτοδικώς: Land Rheinland-Pfalz

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/35/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ (²) και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να προβλέπουν την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων περί μεταφοράς του άρθρου 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και στις διοικητικές διαδικασίες εγκρίσεως οι οποίες κινήθηκαν πριν τις 25 Ιουνίου 2005, αλλά περατώθηκαν, με την έκδοση εγκριτικής απόφασης, μετά το χρονικό αυτό σημείο;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ορίζουν ότι η εθνική διάταξη περί μεταφοράς του άρθρου 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, η οποία αφορά τη δυνατότητα αμφισβητήσεως της τυπικής νομιμότητας ορισμένης απόφασης, εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις στις οποίες έχει μεν διενεργηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, πλην όμως η εκτίμηση αυτή βαρύνεται με σφάλματα;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Στις περιπτώσεις στις οποίες το διοικητικό δικονομικό δικαιοκράτους μέλος, σε αντιστοιχία προς το άρθρο 10α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, καθιερώνει την αρχή ότι η πρόσβαση των μελών του ενδιαφερομένου κοινού στην οικεία διαδικασία δικαστικού ελέγχου εξαρτάται από την προβολή λόγου σπηριζόμενου στην προσβολή ορισμένου δικαιώματος, έχει το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ την έννοια ότι

α) η δικαστική αμφισβήτηση της τυπικής νομιμότητας αποφάσεων για τις οποίες ισχύουν οι σχετικές με τη συμμετοχή του κοινού διατάξεις της ως άνω οδηγίας, μπορεί να τελεσφορήσει, με συνέπεια την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, μόνον εφόσον, υπό τις συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, η απόφαση, εάν δεν βαρυνόταν με το επίμαχο τυπικό σφάλμα, θα μπορούσε πράγματι να έχει διαφορετικό περιεχόμενο και, επιπλέον, εφόσον το εν λόγω τυπικό σφάλμα είχε ως συνέπεια να θιγεί ορισμένο έννομο αγαθό που παρέχουν στον προσφεύγοντα οι διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, ή

β) στο πλαίσιο της δικαστικής αμφισβήτησεως της τυπικής νομιμότητας, τα τυπικά σφάλματα των αποφάσεων για τις οποίες ισχύουν οι σχετικές με τη συμμετοχή του κοινού διατάξεις της οδηγίας πρέπει να μπορούν να συνεκτιμώνται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο;

Σε περίπτωση που στο προαναφερθέν ερώτημα δοθεί απάντηση υπό την έννοια όσον εκτίθενται στο σημείο β':

Ποιες ουσιαστικές προϋποθέσεις πρέπει να ισχύουν ως προς τα τυπικά σφάλματα προκειμένου να μπορούν αυτά να λαμβάνονται υπόψη υπέρ του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της δικαστικής αμφισβήτησεως της τυπικής νομιμότητας ορισμένης απόφασης;

(¹) Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 156, σ. 17).

(²) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-76/12)

(2012/C 133/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels και C. Soulay, δικηγόροι)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρισθεί ότι, διατηρώντας σε ισχύ ένα σύστημα φορολόγησης το οποίο απαλλάσσει από φόρους τα μερίσματα που διανέμονται από γαλλική εταιρία σε οργανισμούς επενδύσεων εγκατεστημένους στη Γαλλία, ενώ τα ίδια μερίσματα που καταβάλλονται σε οργανισμούς επενδύσεων εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέ-

χει από τα άρθρα 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή βάλλει κατά της διαφορετικής φορολογικής μεταχείρισης μερισμάτων που διανέμουν οι γαλλικές εταιρίες στους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), με κριτήριο το αν οι εν λόγω ΟΣΕΚΑ έχουν έδρα στη Γαλλία ή όχι. Ένα από τα στοιχεία του φορολογικού συστήματος των ΟΣΕΚΑ με έδρα στη Γαλλία αποτελεί η απουσία φορολόγησης, υπέρ αυτών, των μερισμάτων που διανέμουν οι γαλλικές εταιρίες. Εν τούτοις, δυνάμει του άρθρου 119 bis, παράγραφος 2, του γενικού φορολογικού κώδικα, εφαρμόζεται παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των μερισμάτων που διανέμονται από γαλλικές εταιρίες στους ΟΣΕΚΑ με έδρα στην αλλοδαπή. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η διαφορετική φορολογική μεταχείριση που εφαρμόζεται στους ΟΣΕΚΑ με έδρα στη Γαλλία και στους ΟΣΕΚΑ με έδρα στην αλλοδαπή, ενώ βρίσκονται σε αντικειμενικά παρεμφερή κατάσταση ανεξαρτήτως του κράτους όπου βρίσκεται η έδρα τους, συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και ότι αυτός ο περιορισμός δεν δικαιολογείται ούτε από την αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων ούτε από την ανάγκη εξασφάλισης ισόρροπης κατανομής των φορολογικών εξουσιών.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, όπως αυτή εκφράζεται κυρίως στις υποθέσεις: *Επιτροπή κατά Ιταλίας* (απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2009, C-540/07) και *Επιτροπή κατά Γερμανίας* (απόφαση της 20ης Οκτωβρίου 2011, C-284/09), το Δικαστήριο έκρινε ότι τα κράτη μέλη στα οποία τα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρίες με έδρα σε άλλα κράτη μέλη, διέπονται από φορολογικό καθεστώς λιγότερο ευνοϊκό από αυτό που εφαρμόζεται στα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρίες με έδρα στο οικείο κράτος μέλος, χωρίς αυτή η διαφορετική μεταχείριση να δικαιολογείται από την ύπαρξη αντικειμενικώς διαφορετικών καταστάσεων ή από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, παρέβησαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Administrativen sad Sofia-grad* (Βουλγαρία) στις 14 Φεβρουαρίου 2012 — *Evita-K EOOD* κατά *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto»*, Σόφια

(Υπόθεση C-78/12)

(2012/C 133/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *Evita-K EOOD*

Καθού: *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto»*, Σόφια

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «παράδοση αγαθών», κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 345 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι επιτρέπεται, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, να αποκτά ο αποδέκτης μιας παράδοσης αγαθών (κινητών πραγμάτων που προσδιορίζονται μόνο κατ' είδος) την εξουσία διάθεσης των αγαθών αυτών, των οποίων την κυριότητα απέκτησε καλόπιστα και εξ επαχθούς αιτίας από πρόσωπο που δεν είχε την κυριότητά τους, πράγμα που είναι νόμιμο κατά το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, με δεδομένο ότι, κατά το εν λόγω δίκαιο, το δικαίωμα κυριότητας επί των πραγμάτων αυτών μεταβιβάζεται με την παράδοση της νομής τους;
- 2) Για να αποδειχθεί ότι έχει πραγματοποιηθεί η «παράδοση αγαθών», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, την οποία αφορά συγκεκριμένο τιμολόγιο, σε συνάρτηση με την άσκηση, κατά το άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας, του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου που αναγραφόταν στο τιμολόγιο αυτό και που όντως καταβλήθηκε, πρέπει προηγουμένως ο αποδέκτης της παράδοσης να αποδείξει τα δικαιώματα κυριότητας του προμηθευτή, όταν η παράδοση έχει ως αντικείμενο κινητά πράγματα που προσδιορίζονται κατ' είδος και η κυριότητα επί των πραγμάτων αυτών μεταβιβάζεται, κατά το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, με την παράδοση της νομής τους, με δεδομένο ότι, κατά το εν λόγω δίκαιο, επιτρέπεται να αποκτά την κυριότητα επί των πραγμάτων αυτών το πρόσωπο που απέκτησε καλόπιστα τη νομή τους εξ επαχθούς αιτίας από πρόσωπο που δεν είχε την κυριότητά τους;

Πρέπει να γίνεται δεκτό, ενόψει της έκπτωσης του φόρου εισροών, ότι η «παράδοση των αγαθών» έχει αποδειχθεί, κατά την έννοια της οδηγίας, εφόσον ο αποδέκτης, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, πραγματοποιεί στη συνέχεια παράδοση των ίδιων αγαθών (ζώων για τα οποία ισχύει υποχρέωση σήμανσης) εξάγοντάς τα και υποβάλλοντάς συναφώς τελωνειακή διασάφηση και εφόσον δεν υπάρχουν αποδείξεις για δικαιώματα τρίτων επί των αγαθών αυτών;

- 3) Ενόψει της απόδειξης του ότι έχει πραγματοποιηθεί η «παράδοση αγαθών», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, την οποία αφορά συγκεκριμένο τιμολόγιο, σε συνάρτηση με την άσκηση, κατά το άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας, του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου που αναγραφόταν στο τιμολόγιο αυτό και που όντως καταβλήθηκε, πρέπει μήπως να γίνεται δεκτό ότι ο προμηθευτής και ο αποδέκτης, οι οποίοι δεν είναι γεωργοκτηνοτρόφοι, βρίσκονται σε κακή πίστη, εφόσον κατά την παραλαβή των αγαθών δεν προσκομίστηκε από τον προηγούμενο κύριο των αγαθών κανένα έγγραφο στο οποίο να αναγράφονται τα ενώτια σήμανσης των ζώων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που θέτουν οι κτηνιατρικές διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και εφόσον τα ενώτια σήμανσης δεν αναγράφονται στο κτηνιατρικό πιστοποιητικό το οποίο εκδόθηκε από διοικητική αρχή και συνοδεύει τα ζώα κατά τη μεταφορά τους ενόψει της πραγματοποίησης της συγκεκριμένης παράδοσης;

Αν ο προμηθευτής και ο αποδέκτης έχουν καταρτίσει από δική τους πρωτοβουλία πίνακες των ενωτίων σήμανσης των ζώων που

τους έχουν παραδοθεί, πρέπει μήπως τότε να γίνει δεκτό ότι έχουν εκπληρώσει τις απαιτήσεις των εν λόγω κτηνιατρικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, σε περίπτωση που η διοικητική αρχή έχει παραλείψει να αναγράψει τα ενώτια σήμανσης των ζώων στο κτηνιατρικό πιστοποιητικό που συνοδεύει τα ζώα κατά την παράδοσή τους;

- 4) Έχουν ο προμηθευτής και ο αποδέκτης, οι οποίοι δεν είναι γεωργοκτηνοτρόφοι, την υποχρέωση, κατά το άρθρο 242 της οδηγίας 2006/112, να καταχωρίζουν στα λογιστικά τους βιβλία το αντικείμενο της παράδοσης (ζώα για τα οποία ισχύει υποχρέωση σήμανσης ή «βιολογικά περιουσιακά στοιχεία») σύμφωνα με το διεθνές λογιστικό πρότυπο 41, «Γεωργία», και να αποδεικνύουν τον έλεγχό τους επί των περιουσιακών αυτών στοιχείων σύμφωνα με το πρότυπο αυτό;
- 5) Είναι κατά το άρθρο 226, σημείο 6, της οδηγίας 2006/112 αναγκαίο να αναγράφονται στα τιμολόγια ΦΠΑ, όπως είναι τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, ακόμη και τα ενώτια σήμανσης των ζώων για τα οποία ισχύει, σύμφωνα με τις κτηνιατρικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, υποχρέωση σήμανσης και τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της παράδοσης, αν το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους δεν προβλέπει ρητά την απαίτηση αυτή για τη μεταβίβαση της κυριότητας των ζώων αυτών και αν τα εμπλεκόμενα στην παράδοση μέρη δεν είναι γεωργοκτηνοτρόφοι;
- 6) Επιτρέπει το άρθρο 185, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 τον διακανονισμό, βάσει διάταξης του εθνικού δικαίου όπως η εφαρμοσθείσα στην υπόθεση της κύριας δίκης, της έκπτωσης του φόρου εισροών λόγω του ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο προμηθευτής των παραδοθέντων αγαθών είχε την κυριότητά τους, αν: κανένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπαναχώρησε από την παράδοση των αγαθών, ο αποδέκτης πρόβη στη συνέχεια σε παράδοση των ίδιων αγαθών, δεν αποδεικνύεται ότι έχουν προβληθεί αξιώσεις από τρίτους σχετικά με τα αγαθά αυτά (ζώα για τα οποία ισχύει υποχρέωση σήμανσης), δεν τεκμαίρεται κακή πίστη του αποδέκτη της παράδοσης και, τέλος, το δικαίωμα κυριότητας επί των πραγμάτων αυτών, τα οποία προσδιορίζονται μόνο κατ' είδος, μεταβιβάζεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, με την παράδοση της νομής τους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Berlin* (Γερμανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — *Rahmanian Koushkaki* κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-84/12)

(2012/C 133/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: *Rahmanian Koushkaki*

Καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Προϋποθέτει η επιβαλλόμενη από το δικαστήριο στο καθού υποχρέωση χορηγήσεως στον προσφεύγοντα θεωρήσεως Σένγκεν ότι το δικαστήριο, προκειμένου να σχηματίσει δικανική πεποίθηση, διαπιστώνει κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων⁽¹⁾ ότι ο προσφεύγων προτίθεται να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως ή αρκεί ότι το δικαστήριο, κατόπιν εξετάσεως κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κώδικα θεωρήσεων, δεν έχει εύλογες αμφιβολίες ως προς πρόθεσή του προσφεύγοντος να αναχωρήσει από το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως;
- 2) Παρέχει ο κώδικας θεωρήσεων αξίωση βάσει δέσμιαιότητας για τη χορήγηση θεωρήσεως Σένγκεν, όταν πληρούνται οι ιδίως κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων όροι εισόδου και δεν υπάρχει κανένας λόγος για την άρνηση χορηγήσεως της θεωρήσεως κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κώδικα θεωρήσεων;
- 3) Εμποδίζει ο κώδικας θεωρήσεως την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, κατά την οποία μπορεί να χορηγηθεί σε αλλοδαπό σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 810/2009 θεώρηση, όταν πρόκειται για τη διέλευση από το έδαφος των κρατών Σένγκεν ή όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής σ' αυτό το έδαφος όχι άνω των τριών μηνών εντός χρονικού διαστήματος έξι μηνών από την ημέρα της πρώτης εισόδου (θεώρηση Schengen);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Rose Marie Bark κατά Galileo Joint Undertaking, εταιρίας υπό εκκαθάριση

(Υπόθεση C-89/12)

(2012/C 133/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Rose Marie Bark

Ανααιρεσίβλητη: Galileo Joint Undertaking, εταιρία υπό εκκαθάριση

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το άρθρο 11, παράγραφος 2, του καταστατικού της κοινής

επιχειρήσεως Galileo, το οποίο προσαρτάται ως παράρτημα στον κανονισμό (ΕΚ) 876/2002⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2002, για τη δημιουργία της κοινής επιχειρήσεως Galileo, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού έχει την έννοια ότι το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα οι εκεί περιλαμβανόμενοι μισθολογικοί όροι, έχει εφαρμογή επί των μελών του προσωπικού της κοινής επιχειρήσεως Galileo που συνάπτουν σύμβαση ορισμένου χρόνου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 138, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Health Service Executive κατά SC, AC

(Υπόθεση C-92/12)

(2012/C 133/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Health Service Executive

Εναγόμενες: SC, AC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2201/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου δικαστική απόφαση η οποία διατάσσει να κρατηθεί παιδί για ορισμένο χρόνο σε ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος ίδρυμα το οποίο παρέχει θεραπευτική και εκπαιδευτική φροντίδα;
- 2) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, ποιες είναι οι τυχόν υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 56 του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τη φύση των διαδικασιών διαβουλεύσεως και εγκρίσεως έτσι ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία παιδιού που κρατείται υπό τέτοιες συνθήκες;
- 3) Στην περίπτωση που δικαστήριο κράτους μέλους έχει εξετάσει το ενδεχόμενο τοποθετήσεως παιδιού για ορισμένο χρονικό διάστημα σε ίδρυμα κλειστής φροντίδας σε άλλο κράτος μέλος και έχει λάβει την έγκριση του κράτους αυτού κατά το άρθρο 56 του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου, επιβάλλεται η αναγνώριση και/ή η κήρυξη της εκτελεστότητας της αποφάσεως του δικαστηρίου αυτού η οποία διατάσσει την τοποθέτηση παιδιού για ορισμένο χρόνο σε ίδρυμα κλειστής φροντίδας ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος, ως προϋπόθεση για να γίνει η τοποθέτησή;
- 4) Παράγει δικαστική απόφαση διατάσσουσα την τοποθέτηση παιδιού για ορισμένο χρόνο σε ίδρυμα κλειστής φροντίδας ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος και για την οποία έχει δοθεί έγκριση από το κράτος μέλος αυτό κατά το άρθρο 56 του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου έννομα αποτελέσματα στο κράτος μέλος αυτό πριν την αναγνώριση και/ή την κήρυξη της εκτελεστότητάς της κατόπιν ολοκλήρωσε των διαδικασιών με αντικείμενο την αναγνώριση και/ή την κήρυξη της εκτελεστότητας;

- 5) Όταν η ισχύς της δικαστικής αποφάσεως η οποία διατάσσει την τοποθέτηση παιδιού για ορισμένο χρόνο σε ίδρυμα κλειστής φροντίδας ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος κατά το άρθρο 56 του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου παρατείνεται για ορισμένο χρόνο, πρέπει να δίδεται η έγκριση του άρθρου 56 για κάθε παράταση;
- 6) Όταν η ισχύς της δικαστικής αποφάσεως η οποία διατάσσει την τοποθέτηση παιδιού για ορισμένο χρόνο σε ίδρυμα κλειστής φροντίδας ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος κατά το άρθρο 56 του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου παρατείνεται για ορισμένο χρόνο, πρέπει η σχετική με την κάθε παράταση απόφαση να αναγνωρίζεται και να κηρύσσεται εκτελεστή στο κράτος μέλος αυτό;

(¹) EE L 338, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία), στις 21 Φεβρουαρίου 2012 — ET Agroconsulting-04-Velko Stoyanov κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie» — Razplasztatelna agentsia

(Υπόθεση C-93/12)

(2012/C 133/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ET Agroconsulting-04-Velko Stoyanov

Καθού: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie» — Razplasztatelna agentsia

Προδικαστικά ερωτήματα

- Ανταβάνει στη διαπλασθείσα από τη νομολογία (του Δικαστηρίου) της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχή της αποτελεσματικότητας, καθώς και στην αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνική δικονομική διάταξη, όπως είναι αυτή του άρθρου 133, παράγραφος 1, του κώδικα διοικητικής δικονομίας, η οποία εξαρτά την αρμοδιότητα της εκδικάσεως διοικητικών διαφορών που αφορούν την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον από την έδρα της διοικητικής αρχής, η οποία εξέδωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη, εάν συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι η διάταξη αυτή δεν λαμβάνει υπόψη τον τόπο στον οποίο κείται το ακίνητο ούτε τον τόπο κατοικίας του διαδίκου (des Rechtsuchenden);
- Ανταβάνει στη διαπλασθείσα από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχή της ισοδυναμίας εθνική δικονομική διάταξη, όπως είναι αυτή του άρθρου 133, παρά-

γραφος 1, του κώδικα διοικητικής δικονομίας, η οποία εξαρτά την αρμοδιότητα για την εκδίκαση διοικητικών διαφορών που αφορούν την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον από την έδρα της διοικητικής αρχής, η οποία εξέδωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη, εάν ληφθεί υπόψη το άρθρο 19 των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του νόμου περί τροποποιήσεως και συμπλήρωσεως του κώδικα διοικητικής δικονομίας (το οποίο αφορά την αρμοδιότητα προς εκδίκαση εσωτερικών διαφορών διοικητικού δικαίου με αντικείμενο γεωργικές εκτάσεις);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichts Stuttgart (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2012 — Herbert Schaible κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-101/12)

(2012/C 133/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Herbert Schaible

Καθού: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ερωτήματα εάν:

- η υποχρέωση του προσφεύγοντος προς εξατομικευμένη αναγνώριση των ζώων δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 21/2004 (¹)
- η υποχρέωση του προσφεύγοντος προς ηλεκτρονική εξατομικευμένη αναγνώριση ζώων δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 21/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1560/2007 (²)
- η υποχρέωση του προσφεύγοντος προς τήρηση του μητρώου Γ δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα, Β, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 21/2004

συνάδουν προς το υπέρτερης τυπικής ισχύος δίκαιο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, εάν παράγουν ένομα αποτελέσματα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 21/2004 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 και των οδηγιών 92/102/ΕΟΚ και 64/432/ΕΟΚ (ΕΕ L 5, σ. 8).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2007 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 21/2004 όσον αφορά την ημερομηνία καθιέρωσης της ηλεκτρονικής αναγνώρισης των αιγοπροβάτων (ΕΕ L 340, σ. 25).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 29 Φεβρουαρίου 2012 — Laboratoires Lyocentre

(Υπόθεση C-109/12)

(2012/C 133/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Laboratoires Lyocentre

Έτεροι διάδικοι: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει ο χαρακτηρισμός, σύμφωνα με την οδηγία 93/42/ΕΟΚ ⁽¹⁾ περί ιατροτεχνολογικών προϊόντων, σκευάσματος εντός κράτους μέλους ως ιατροτεχνολογικού προϊόντος που φέρει σήμανση CE υπό την έννοια της οδηγίας περί ιατροτεχνολογικών προϊόντων τον χαρακτηρισμό του σκευάσματος αυτού από την αρμόδια εθνική αρχή άλλου κράτους μέλους, βάσει των φαρμακολογικών, ανοσολογικών ή μεταβολικών δράσεών του, ως φαρμάκου υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽²⁾ περί φαρμάκων;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Μπορεί η εν λόγω αρμόδια εθνική αρχή να προβεί στον χαρακτηρισμό του σκευάσματος τηρώντας μόνο την προβλεπόμενη στην οδηγία 2001/83/ΕΚ περί φαρμάκων διαδικασία ή, πριν κινηθεί η διαδικασία για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος ως φαρμάκου σύμφωνα με την οδηγία περί φαρμάκων, πρέπει να τηρηθεί η διαδικασία της ρήτρας διασφάλισης του άρθρου 8 ή να εφαρμοστούν οι διατάξεις για την αδικαιολόγητη τοποθέτηση της σήμανσης CE σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας περί ιατροτεχνολογικών προϊόντων;
- 3) Απαγορεύεται, σύμφωνα με την οδηγία 2001/83 περί φαρμάκων, την οδηγία 93/42 περί ιατροτεχνολογικών προϊόντων ή το λοιπό δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (σχετικά, μεταξύ άλλων, με την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και την προστασία των καταναλωτών), να διατίθενται στην αγορά ενός και του αυτού κράτους μέλους σκευάσματα, τα οποία περιέχουν τα ίδια συστατικά και έχουν την ίδια δράση, αφενός, ως φάρμακα υπό την έννοια της οδηγίας 2001/83 περί φαρμάκων, για την κυκλοφορία των οποίων απαιτείται άδεια, και, αφετέρου, ως ιατροτεχνολογικά προϊόντα υπό την έννοια της οδηγίας 93/42/ΕΚ περί ιατροτεχνολογικών προϊόντων;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-130/12)

(2012/C 133/37)

Γλώσσα διαδικασίας: πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Guerra e Andrade και J. Hottiaux)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2009/113/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 25ης Αυγούστου 2009, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την άδεια οδήγησης, και πάντως παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.
- να καταδικάσει Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Σεπτεμβρίου 2010.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 223, σ. 31

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Alder Capital Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Gimn Nederland BV

(Υπόθεση C-328/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 133/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV και T-69/06 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικό φόρο κατανάλωσης πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης — Συμβατότητα της απαλλαγής με εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/81 απόφαση του Συμβουλίου περί εγκρίσεως — Τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης — Ασφάλεια δικαίου — Χρηστή διοίκηση)

(2012/C 133/39)

Γλώσσες διαδικασίας: η αγγλική, η γαλλική και η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: αρχικώς D. O'Hagan, στη συνέχεια E. Creedon, επικουρούμενοι από τον P. McGarry, barrister) (υπόθεση T-50/06 RENV)· Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J. Gstalter) (υπόθεση T-56/06 RENV)· Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Aiello, G. De Bellis και S. Fiorentino, avvocati dello Stato) (υπόθεση T-60/06 RENV)· Eurallumina SpA (Portoscuso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Denton και L. Martin Alegi, solicitors) (υπόθεση T-62/06 RENV) και Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Handoll και C. Waterson, solicitors) (υπόθεση T-69/06 RENV)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, N. Khan, D. Grespan και K. Walkerová)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (ΕΕ 2006, L 119, σ. 12)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία, στο μέτρο που η απόφαση αυτή διαπιστώνει, ή στηρίζεται στη διαπίστωση, ότι οι απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας, οι οποίες χορηγήθηκαν από τη Γαλλική Δημοκρατία, από την Ιρλανδία και από την Ιταλική Δημοκρατία μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και στο μέτρο που με την απόφαση αυτή απευθύνεται διαταγή στη Γαλλική Δημοκρατία,

στην Ιρλανδία και στην Ιταλική Δημοκρατία να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα προς ανάκτηση των εν λόγω απαλλαγών από τους δικαιούχους τους εφόσον οι τελευταίοι δεν έχουν καταβάλει ειδικό φόρο κατανάλωσης ανερχόμενο τουλάχιστον σε 13,01 ευρώ ανά 1 000 kg βαρέος πετρελαίου.

- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ιρλανδία, στην υπόθεση T-50/06 RENV, η Γαλλική Δημοκρατία, στην υπόθεση T-56/06 RENV, η Ιταλική Δημοκρατία, στην υπόθεση T-60/06 RENV, η Eurallumina SpA, στην υπόθεση T-62/06 RENV, και η Aughinish Alumina Ltd, στην υπόθεση T-69/06 RENV, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-69/06 R έξοδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Marine Harvest Norway και Alsaker Fjordbruk κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-113/06) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας — Καθορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας — Ομοειδές προϊόν — Σύνθεση του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών)

(2012/C 133/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Marine Harvest Norway AS, διάδοχος της Fjord Seafood Norway AS (Bergen, Νορβηγία)· και Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: J. M. Juuhl-Langseth και P. Dyrberg, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενοι από τον G. Berrisch, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Stancanelli και K. Talabér-Ritz, στη συνέχεια K. Talabér-Ritz, T. Scharf και H. van Vliet, επικουρούμενοι από τον E. McGovern, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 85/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 15, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 85/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού

αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας, καθώς και αφορά τη Marine Harvest Norway AS, διάδοχο της Fjord Seafood Norway AS, για τους δασμούς αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών της τελευταίας μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου 2007, και την Alsaker Fjordbruk AS.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Marine Harvest Norway, διάδοχος της Fjord Seafood Norway, και η Alsaker Fjordbruk.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-115/06) (¹)

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας — Κανόνας του χαμηλότερου δασμού — Υπολογισμός των ελάχιστων τιμών στην εισαγωγή και των πάγιων τελών)

(2012/C 133/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening (Όσλο, Νορβηγία)· Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Trondheim, Νορβηγία)· Salmar Farming AS (Kverna, Νορβηγία)· Hydroteck AS (Kristiansund, Νορβηγία)· Hallvard Lerøy AS (Bergen, Νορβηγία)· και Lerøy Midnor AS (Hestvika, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: B. Servais και T. Paulsen, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενοι από τον G. Berrisch, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Stancanelli και K. Talabér-Ritz, στη συνέχεια K. Talabér-Ritz, T. Scharf και H. van Vliet, επικουρούμενοι από τον E. McGovern, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 85/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές σολομού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 15, σ. 1)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 85/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές σολο-

μού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας, καθώς και αφορά τη Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening, τη Norske Sjømatbedrifters Landsforening, τη Salmar Farming AS, τη Hydroteck AS, τη Hallvard Lerøy AS και τη Lerøy Midnor AS.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening, η Norske Sjømatbedrifters Landsforening, η Salmar Farming, Hydroteck, η Hallvard Lerøy και η Lerøy Midnor.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ — Suzuki Motor (SWIFT GTi)

(Υπόθεση T-63/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος SWIFT GTi — Προγενέστερα διεθνή και εθνικά σήματα GTI — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Απόρριψη της ανακοπής]

(2012/C 133/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla και S. Risthaus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Suzuki Motor Corp. (Shizuoka-ken, Ιαπωνία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Δεκεμβρίου 2008 (υπόθεση R 749/2007-2), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Volkswagen AG και της Suzuki Motor Corp.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Volkswagen AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012
— Feng Shen Technology κατά ΓΕΕΑ — Majtczak (FS)**

(Υπόθεση T-227/09) ⁽¹⁾

[**Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα FS — Κακή πίστη του αιτούντος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]**

(2012/C 133/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Feng Shen Technology Co. Ltd (Guieshan Township, Ταϊβάν) (εκπρόσωποι: P. Rath και W. Festl-Wietek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Jarosław Majtczak (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Wyrwas, εν συνεχεία J. Radłowski, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Απριλίου 2009 (υπόθεση R 529/2008-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Feng Shen Technology Co. Ltd και του Jarosław Majtczak.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 1ης Απριλίου 2009 (υπόθεση R 529/2008-4).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέρα από τα δικαστικά του έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Feng Shen Technology Co. Ltd.
- 3) Ο Jarosław Majtczak φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 193 της 15.8.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2012
— Slovak Telekom κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-458/09 και T-171/10) ⁽¹⁾

(**Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση περί αιτήσεως παροχής πληροφοριών — Αναγκαιός χαρακτήρας των ζητούμενων πληροφοριών — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα**)

(2012/C 133/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Slovak Telekom a.s. (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: αρχικώς οι M. Maier, L. Kjølbbye και D. Geradin, στη συνέχεια οι L. Kjølbbye, D. Geradin και G. Berrisch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή [εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και K. Mojsesowicz (υπόθεση T-458/09) και M. Castillo de la Torre, K. Mojsesowicz και J. Bourke (υπόθεση T-171/10)]

Αντικείμενο

Αιτήσεις ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως C(2009) 6840 της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom), και, αφετέρου, της αποφάσεως C(2010) 902 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει τη Slovak Telekom a.s. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2012
— Barilla κατά ΓΕΕΑ — Brauerei Schösser (ALIXIR)**

(Υπόθεση T-157/10) ⁽¹⁾

[**Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος ALIXIR — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Elixer — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]**

(2012/C 133/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Πάρμα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Vanzetti, G. Sironi και A. Colmano, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Pethke)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Brauerei Schlösser GmbH (Ντύσσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Flick, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση R 820/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Brauerei Schlösser GmbH και της Barilla G. e R. Fratelli SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Barilla G. e R. Fratelli SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 5.6.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2012 — Armani κατά ΓΕΕΑ — Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)

(Υπόθεση T-420/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση εικονιστικού κοινοτικού σήματος AJ AMICI JUNIOR — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα AJ ARMANI JEANS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα ARMANI JUNIOR — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2012/C 133/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Rapisardi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Manpucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Annunziata Del Prete (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Bocchini, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1360/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Giorgio Armani SpA και της Annunziata Del Prete.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 8ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1360/2009 2).
- 2) Το ΓΕΕΑ και η Annunziata Del Prete θα φέρουν έκαστος το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Giorgio Armani SpA ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 3) Το ΓΕΕΑ και η Del Prete θα φέρουν έκαστος, πέραν των δικών τους *chacun*, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Giorgio Armani ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Fulmen και Mahmoudian κατά Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-439/10 και T-440/10) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Εσφαλμένη εκτίμηση — Βάρος και βαθμός της αποδείξεως)

(2012/C 133/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Fulmen (Τεχεράνη, Ιράν) και Fereydoun Mahmoudian (Τεχεράνη) (εκπρόσωπος: A. Kronshagen, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδη και É. Cuijo)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτηση ακυρώσεως της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), καθώς και της απόφασης του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), και του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τους προσφεύγοντες, και, αφετέρου, αίτηση αναγνώρισης της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες λόγω της εκδόσεως των προαναφερομένων πράξεων.

Διατακτικό

1) Ακυρώνει, καθόσον αφορούν τη *Fulmen* και τον *Fereydoun Mahmoudian*:

- την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ·
- τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,
- την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413·
- τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007.

2) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, διατηρούνται όσον αφορά τη *Fulmen* και τον *F. Mahmoudian* έως ότου η ακύρωση του κανονισμού 961/2010 αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Fulmen* και ο *F. Mahmoudian*.

5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-225/10) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2012/C 133/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Telefónica κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-228/10) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Μέτρο που δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2012/C 133/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telefónica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller, και J. Domínguez Pérez, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Telefónica, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Ebro Foods κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-234/10) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και δεν επιβάλλει την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα μέτρα εκτελέσεως — Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2012/C 133/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ebro Foods, SA, πρώην Ebro Puleva, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ebro Foods, SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 2012 — Modelo Continente Hipermercados κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-174/11) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που καθιστά δυνατή τη φορολογική απόσβεση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κτήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων μη συμβατό με την κοινή αγορά και μη διατάσσουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2012/C 133/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Modelo Continente Hipermercados, SA, sucursal en España (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κτήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας, υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07), η οποία εφαρμόστηκε από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Modelo Continente Hipermercados, SA, sucursal en España, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 139 της 7.5.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2012 — Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-398/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Άρνηση χορηγήσεως στους αναιρεσείοντες της αποζημιώσεως για συνεχή ή εκ περιτροπής υπηρεσία — Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως — Καθυστέρηση — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη)

(2012/C 133/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Yvette Barthel (Αρλόν, Βέλγιο), Marianne Reiffers (Οlm, Λουξεμβούργο) και Lieven Massez (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Placco)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2011, F-59/10, Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αναίρεση.
- 2) Οι Yvette Barthel, Marianne Reiffers και Lieven Massez θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 290 της 1.10.2011.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Chen κατά ΓΕΕΑ — AM Denmark (Συσκευές καθαρισμού)

(Υπόθεση T-55/12)

(2012/C 133/53)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Su-Shan Chen (Sanchong, Ταϊβάν) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AM Denmark A/S (Kokkedal, Δανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση R 2179/2010-3· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Σχέδιο ή υπόδειγμα για το προϊόν «συσσκευές καθαρισμού» — καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 1027718-0001

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι ο αιτών: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ζήτησε την ακύρωση του σχεδίου ή υποδείγματος βάσει των άρθρων 4 έως 9 και του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου· τριδιάστατο καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5185079 κοινοτικό σήμα, για προϊόντα των κλάσεων 3 και 21

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κηρύσσεται άκυρο το καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς συμπέρανε ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε στο προσβαλλόμενο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών δεν έπρεπε να υποθέσει ότι το προγενέστερο σήμα διέθετε τουλάχιστον τον ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα που είναι απαραίτητος για την καταχώρισή του. Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς εφάρμοσε το εν λόγω άρθρο. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με την άποψη του ΓΕΕΑ, το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα δεν παρέχει στον αντίδικο ενώπιον του ΓΕΕΑ το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση του προσβαλλόμενου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, διότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Ειδικότερα, το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα της αιτούσας και το σήμα του αντιδίκου δεν είναι τόσο παρόμοιο ώστε να ληφθεί υπόψη ο κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της 2 Μαρτίου 2012 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-105/12)

(2012/C 133/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Σαμώνη και Ν. Δαφνίου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την προσφυγή ακυρώσεως,

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία με τη προσφυγή της ζητεί την ακύρωση (κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ) της απόφασης της Επιτροπής 1472708 της 3ης Ιανουαρίου 2012 «σχετικά με τη συνέχιση της καταβολής από την Ελληνική Δημοκρατία της ημερήσιας χρηματικής ποινής των 31 536 ευρώ, ανά ημέρα καθυστέρησης στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-65/05», στο μέτρο που ζητείται η καταβολή της εν λόγω χρηματικής ποινής από τις 22 Αυγούστου 2011 και εντεύθεν. Σύμφωνα με την ανωτέρω προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία φαίνεται, κατά την Επιτροπή, να μην εκτέλεσε τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου ΕΕ στην υπόθεση C-65/05 και σε συνέχεια της δεύτερης απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-109/08, η Ελληνική Δημοκρατία καλείται, να καταβάλει το ποσό των 4 825 008 ευρώ ως χρηματική ποινή για το χρονικό διάστημα από τις 1ης Ιουλίου 2011 έως και 30 Νοεμβρίου 2011.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- 1) Πρώτον, την εσφαλμένη εκτίμηση από την πλευρά της Επιτροπής, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων από την Ελληνική Δημοκρατία, προς συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Ελληνική Δημοκρατία θεωρεί ότι η καθής έκανε εσφαλμένη εκτίμηση και ερμηνεία των μέτρων που έλαβε η Ελληνική Δημοκρατία, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Δικαστηρίου. Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα προς εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου με την υιοθέτηση του νόμου 4002/2011, δια του οποίου καταργούνται τα επίδικα άρθρα του νόμου 3037/2002, κατ'επιταγήν της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-65/05.

- 2) Δεύτερον, την υπέρβαση εξουσίας από την πλευρά της Επιτροπής

Η Ελληνική Δημοκρατία θεωρεί ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εντολής της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης, διότι δεν αρκέστηκε στην πρόδηλη ή μη εκτέλεση των μέτρων συμμόρφωσης, ως όφειλε. Επιπλέον, υπερέβη και τα όρια των αποφάσεων του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία συμμορφώθηκε πλήρως προς αυτές.

- 3) Τρίτον, την έλλειψη αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής

Η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη από την Ελληνική Δημοκρατία απόφασή της δεν αιτιολόγησε και δεν παρέθεσε ρητώς τους λόγους, για τους οποίους ζήτησε τη συνέχιση της καταβολής της χρηματικής ποινής για το, πέραν της υιοθέτησης του νόμου 4002/2011, χρονικό διάστημα, δηλαδή από τις 22 Αυγούστου 2011 και μέχρι 30 Νοεμβρίου 2011.

Η Ελληνική Δημοκρατία αμφισβητεί το επιπλέον αυτό ποσό, καθόσον θεωρεί ότι, με τη δημοσίευση του εν λόγω νόμου επήλθε πλήρης συμμόρφωση αυτής προς τις αποφάσεις του Δικαστηρίου ΕΕ.

- 4) Τέταρτον, την εσφαλμένη χρήση νομικής βάσης

Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, εάν η Επιτροπή θεωρούσε ότι ο νόμος 4002/2011 δεν εφαρμόζεται ορθά από την Ελληνική Δημοκρατία, όφειλε να κάνει χρήση του άρθρου 258 ΣΛΕΕ κινώντας νέα διαδικασία παράβασης και όχι να απαιτεί τη συνέχιση καταβολής της χρηματικής ποινής.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2012 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/10) ⁽¹⁾

(2012/C 133/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 113 της 1.5.2010.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή/αγωγή της 13ης Δεκεμβρίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-133/11)

(2012/C 133/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: P. Goergen, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία ο προσφεύγων, ο οποίος είχε εγγραφεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/A/17/04, η προκήρυξη του οποίου είχε δημοσιευθεί πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ, κατατάχθηκε στον βαθμό AD 6, κλιμάκιο 2, κατ' εφαρμογή λιγότερο ευνοϊκών διατάξεων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την κατάταξή του στον βαθμό AD 6, κλιμάκιο 2, κατά τον διορισμό του ως δόκιμου υπαλλήλου την 1η Απριλίου 2011,
- να αναγνωρίσει ότι ο προσφεύγων, αν ληφθούν αντικειμενικά υπόψη η επαγγελματική του πείρα και οι αρχές που εφαρμόστηκαν σε άλλους διαγωνισμούς, καθώς και η αρχή ότι η αμοιβή πρέπει να είναι ανάλογη προς την απόδοση, έπρεπε να καταταγεί στον βαθμό AD 11, κλιμάκιο 2, ή τουλάχιστον σε άλλο ανάλογο βαθμό,
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση για τη ζημία που θα υποστεί μέχρι την ημέρα της νομότυπης έκδοσης απόφασης για την κατάταξή του στον βαθμό που ανταποκρίνεται στην επαγγελματική του πείρα και στην προϋπηρεσία του, και συγκεκριμένα ποσό που θα ισούται με ολόκληρη τη διαφορά —που ανέρχεται σε 3 051,43 ευρώ μηνιαίως ή έστω σε άλλο ποσό που θα καθοριστεί από πραγματογνώμονα— μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν στην κατάταξη του προσφεύγοντος σύμφωνα με την απόφαση διορισμού του και των αποδοχών του βαθμού στον οποίο δικαιούνταν να καταταγεί, καθώς και τους σχετικούς τόκους υπερημερίας, με βάση το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μέχρι την ημέρα της νομότυπης έκδοσης απόφασης για την κατάταξή του στον βαθμό που δικαιούται,
- να αναγνωρίσει ότι τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του προσφεύγοντος και τα λοιπά δικαιώματά του από τη σχέση εργασίας του με την καθής/εναγόμενη πρέπει να υπολογιστούν εξ αρχής ή εκ νέου με βάση την ορθή κατάταξη του προσφεύγοντος —όπως θα προέκυπτε σύμφωνα με τα αιτήματα της παρούσας προσφυγής/αγωγής— και να επιδικάσει στον προσφεύγοντα χρηματική ικανοποίηση για την ηθική του βλάβη, ύψους 10 000 ευρώ, καθώς και τόκους υπερημερίας, με βάση το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, από την ημερομηνία διορισμού

του προσφεύγοντος στην καθής ή, επικουρικά, από την ημερομηνία άσκησης της παρούσας προσφυγής/αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-1/12)

(2012/C 133/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot, A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου που απορρίπτει το αίτημα προς αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2011 περί απορρίψεως του αιτήματός του προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη λόγω της συνταξιοδοτήσεώς του και της χορηγήσεως συντάξεως αναπηρίας·
- αν απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011 περί απορρίψεως της ενστάσεώς του της 1ης Μαρτίου 2011·
- να αποκαταστήσει την προκληθείσα ζημία·
- να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Frontex

(Υπόθεση F-5/12)

(2012/C 133/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Frontex

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Frontex με την οποία επεβλήθη κύρωση στον προσφεύγοντα καθώς και της αποφάσεως περί απολύσεώς του.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 24ης Μαΐου 2011 περί απολύσεως του·
- να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Απριλίου 2011 περί επιβολής κυρώσεως·
- να καταδικάσει την Frontex στα δικαστικά έξοδα.

—————

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA)

(Υπόθεση F-7/12)

(2012/C 133/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi, A. Tymien, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας για το 2009, του πίνακα βαθμολογικής ανακατατάξεως των υπαλλήλων για το 2010 και, εφόσον είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 17ης Οκτωβρίου 2011 περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας του για το 2009·
- να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2010 με την οποία καταρτίζεται ο πίνακας των υπαλλήλων που ανακατατάσσονται βαθμολογικά κατά την περίοδο βαθμολογικής ανακατατάξεως 2010·
- εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2011 που απορρίπτει την από 16 Ιουνίου 2011 ένστασή του·
- να καταδικάσει τον ENISA στα δικαστικά έξοδα.

—————

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-9/12)

(2012/C 133/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: L. Lévi, M. Vandembussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα να υποχρεωθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποκαταστήσει τη ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που διατείνεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα εξαιτίας της πλημμελούς διαχειρίσεως του εφεδρικού πίνακα επιτυχόντων που την αφορά

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη του Κοινοβουλίου για τις πλημμέλειες κατά τη διαχείριση του πίνακα επιτυχόντων που την αφορά·
- να αποκαταστήσει τη ζημία της προσφεύγουσας-ενάγουσας που υπολογίζεται, για το χρονικό διάστημα από τον Δεκέμβριο του 2003 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2011, σε 749 449,3 ευρώ, πλέον συνταξιοδοτικών εισφορών, και, για το μεταγενέστερο της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδοτήσεως χρονικό διάστημα, στη μηνιαία καταβολή καθαρών ποσών αντιστοιχούντων προς τις αποδοχές των υπαλλήλων AD βαθμού AD 9 και κλιμακίου 2, δεύτερου έτους, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους επαγγελματικής σταδιοδρομίας υπαλλήλου του ίδιου βαθμού, με τις ανάλογες εισφορές στο ταμείο ασφαλίσεως ασθενείας. Στο σύνολο των οφειλομένων ποσών πρέπει να υπολογιστούν τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά 2 μονάδες·
- να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη της προσφεύγουσας-ενάγουσας που εκτιμάται σε 70 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

—————

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — ZZ κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

(Υπόθεση F-21/12)

(2012/C 133/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως περί καταργήσεως του επιδόματος αποδημίας του προσφεύγοντος και περί αναδρομικής παρακρατήσεως αυτού του επιδόματος.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) της ΕΟΚΕ της 9ης Ιουνίου 2011, περί καταργήσεως του επιδόματος αποδημίας του προσφεύγοντος, από 1ης Ιουλίου 2010, και περί αναδρομικής παρακρατήσεως του επιδόματος αποδημίας από την ημερομηνία αυτή·

- εφόσον κριθεί αναγκαίο, να ακυρώσει την σιωπηρή απόφαση της ΑΔΑ της ΕΟΚΕ περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων την 9η Σεπτεμβρίου 2011, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να καταβάλει στον προσφεύγοντα το παρακρατηθέν από 1ης Ιουλίου 2010 επίδομα αποδημίας, καθώς και το επίδομα αποδημίας που δεν καταβλήθηκε από 9ης Ιουνίου 2011, προσαυξημένα κατά τους τόκους υπερημερίας με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2012 — ΖΖ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-29/12)

(2012/C 133/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΖΖ και λοιποί (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση των αποφάσεων περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν πριν από την ανάληψη καθηκόντων στην Επιτροπή βάσει της προβαίνουσας σε νέο υπολογισμό προτάσεως του ΡΜΟ (Γραφείου Διαχείρισεως και Εκκαθαρίσεως των Ατομικών Δικαιωμάτων).

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Ο προσφεύγων ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να κηρύξει μη σύννομα το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων και το άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·

- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί ακυρώσεως και αντικαταστάσεως των προσαυξήσεων των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των προσφευγόντων·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί εφαρμογής στις αιτήσεις μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των προσφευγόντων των παραμέτρων που ορίζονται στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, της 3ης Μαρτίου 2011·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2012 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-31/12)

(2012/C 133/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωποι D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν πριν από την ανάληψη καθηκόντων στην Επιτροπή βάσει της προβαίνουσας σε νέο υπολογισμό προτάσεως του ΡΜΟ (Γραφείου Διαχείρισεως και Εκκαθαρίσεως των Ατομικών Δικαιωμάτων).

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί ακυρώσεως και αντικαταστάσεως της προτάσεως περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφευγόντος στο πλαίσιο της αιτήσεώς του δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, που περιέχει νέα πρόταση βάσει υπολογισμού στηριζόμενου στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις που θεσπίστηκαν στις 3 Μαρτίου 2011·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό της ανακοινώσεως στην υπόθεση C-528/11**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 370 της 17ης Δεκεμβρίου 2011)

(2012/C 133/64)

Το κείμενο της ανακοινώσεως στην υπόθεση C-528/11, Halaf, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 18 Οκτωβρίου 2011 — Zuheyr Frayeh Halaf κατά Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet

(Υπόθεση C-528/11)

(2011/C 370/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Zuheyr Frayeh Halaf

Καθή: Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerski savet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, την έννοια ότι παρέχει τη δυνατότητα σε κράτος μέλος να αναλάβει την ευθύνη για την εξέταση αιτήσεως ασύλου, όταν δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος άσυλο περιστάσεις οι οποίες να δικαιολογούν την εφαρμογή της ανθρωπιστικής ρήτρας του άρθρου 15 του εν λόγω κανονισμού, και όταν το υπεύθυνο δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού κράτος μέλος δεν έχει απαντήσει σε αίτημα περί εκ νέου αναλήψεως του αιτούντος άσυλο βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003, ο δε κανονισμός αυτός δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικές με την τήρηση της αρχής της αλληλεγγύης του άρθρου 80 ΣΛΕΕ;
- 2) Ποιο είναι το περιεχόμενο του δικαιώματος ασύλου δυνάμει του άρθρου 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 53 του Χάρτη καθώς και σε συνδυασμό με τον ορισμό του άρθρου 2, στοιχείο γ', και της 12ης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 343/2003;
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003, σε συνδυασμό με την προβλεπόμενη από το άρθρο 78, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ υποχρέωση τηρήσεως των συμβάσεων διεθνούς δικαίου στον τομέα του ασύλου την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, στο πλαίσιο της διαδικασίας για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου βάσει του κανονισμού 343/2003 κράτους μέλους να ζητούν γνωμοδότηση από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, όταν στον φάκελο της εν λόγω Ύπατης Αρμοστείας γίνεται μνεία πραγματικών περιστατικών και συμπερασμάτων δυνάμει των οποίων το υπεύθυνο βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003 κράτος μέλος παραβιάζει νομοθετικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του ασύλου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει να απαντηθεί και το ακόλουθο ερώτημα:

Η μη λήψη γνωμοδοτήσεως από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 343/2003 κράτους μέλους καθώς και προσβολή του δικαιώματος στη χρηστή διοίκηση και του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου βάσει των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και δη και ενόψει του άρθρου 21 της οδηγίας 2005/85⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, το οποίο προβλέπει το δικαίωμα της εν λόγω Ύπατης Αρμοστείας να εκθέτει τις απόψεις της κατά την εξέταση ατομικών αιτήσεων ασύλου;

⁽¹⁾ EE L 50, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 326, σ. 13.

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

